Landelijke monitor Veilige Opvang

Opvang voor vrouwen, mannen en kinderen bij huiselijk geweld

Landelijk beeld

over 2024 en 2025

Definitieve versie

november 2026

Feiten 2025

5.971 cliënten, waarvan: 2.934 vrouw, 130 man, 88 onbekend en 2.819 kind
1.029 veilige opvangplaatsen, waarvan 41 mannenopvang
Gemiddeld **één opvangplaats per 17.500 inwoners**
Gemiddeld **één op de 3.000 inwoners** verblijft in de veilige opvang

Totaal **693.000 dagen** aan veilige opvang
Gemiddelde verblijfsduur **14 dagen in de noodopvang** en/of **80 dagen in de crisisopvang** en/of **260 dagen in de vervolgopvang**

22% van de personen wordt **buiten de eigen regio** opgevangen
389 personen verbleven in totaal 12.723 dagen op een niet reguliere opvangplaats, zoals een **hotel** of **vakantiepark**
1.378 personen kregen een **AWARE**-begeleidingstraject
43 personen kregen een **slachtoffer device** begeleidingstraject[1]

In **42%** van de centrumgemeenten is er een **wachtlijst voor instroom in de opvang**
In **57%** van de centrumgemeenten is er een **wachtlijst voor start ambulante begeleiding**
In **83%** van de centrumgemeenten is er een **wachtlijst voor uitstroom**

Specialistische opvang: 160 personen, 40 opvangplaatsen, 2 locaties in Nederland, grootste deel van de hulp gericht op eergerelateerd geweld en seksuele uitbuiting.

[1] Slachtoffer device werd in 2025 in enkele gemeenten aangeboden, landelijke uitbreiding is gaande.

Samenvatting

Onder Veilige opvang verstaan we: opvangplaatsen die vrouwenopvang organisaties bieden voor (voornamelijk) slachtoffers van huiselijk geweld (vrouw/ man/ kind). Mannelijke slachtoffers en/of plegers worden opgevangen in mannenopvanglocaties, welke ook georganiseerd worden vanuit de vrouwenopvang organisaties.

Algemeen beeld over 2022 - 2025

Toenemende druk op de veilige opvang

In de periode 2022–2025 blijft het aantal opvangplaatsen, cliënten, verblijfsduur en de hoge bezettingsgraad grotendeels stabiel. Tegelijkertijd blijft de veilige opvang structureel overbelast. Tijdens piekperioden kan niet iedereen worden geplaatst en heeft ten minste één organisatie tijdelijk een opnamestop ingesteld. De toenemende inzet van noodoplossingen wijst erop dat het capaciteitsprobleem verder is toegenomen, terwijl het gebruik van deze noodoplossingen vanwege de veiligheidsrisico's en de impact op betrokken personen en eventuele kinderen juist zoveel mogelijk moet worden voorkomen.

Fors meer gebruik van noodoplossingen, zoals hotels en vakantieparken

- Meer dan een verdubbeling van het aantal centrumgemeenten dat gebruik maakt van hotels en vakantieparken: van 12 in 2022 naar 28 in 2025.
- Meer dan een verdubbeling van het aantal personen/ gezinnen dat opgevangen wordt in noodoplossingen: van 163 personen/ gezinnen in 2022 naar 389 in 2025.
- Vertienvoudiging van het aantal opvangdagen dat uitgeweken wordt naar een noodoplossing: van 1.131 in 2022 naar 12.723 in 2025.

In 84% van de situaties worden noodoplossingen ingezet vanwege instroomproblemen door capaciteitstekort bij piekperioden. In 2022 werden noodoplossingen vooral in West-Nederland ingezet, inmiddels gebeurt dit ook in Midden- en Oost-Nederland. De stijging sluit aan bij de ervaringen van vrouwenopvang organisaties van druk in de opvang tijdens piekperioden. Daarnaast is het gebruik ook beter in beeld gekomen in deze rapportage. Personen die op noodvoorzieningen opgevangen worden binnen de muren van de opvanglocaties (noodbedden), zijn hier nu ook in meegeteld.

Tekort aan opvangplaatsen

Volgens het Verdrag van Istanbul zou Nederland ongeveer 1.800 opvangplaatsen moeten hebben (1 plaats per 10.000 inwoners). Het aantal opvangplaatsen bleef echter onder de 1.030, ongeveer 43% onder de norm. Tussen 2022 en 2025 kwamen er netto 25 opvangplaatsen bij, terwijl de bevolking met ongeveer 550.000 inwoners groeide. Volgens de norm had de capaciteit in die periode met 55 plaatsen moeten toenemen.

De meningen van centrumgemeenten en vrouwenopvang organisaties over de omvang van het capaciteitstekort variëren. Enkelen stellen de norm in het Verdrag van Istanbul als leidend. Anderen stellen dat het tekort minder groot is dan de norm doet vermoeden, onder meer door goed lokaal beleid, investering in preventie en afspraken. In dit rapport beschouwen we de norm als zijnde 'de richting waar we ons naartoe bewegen'. Deze stellingname komt voort uit het capaciteitstekort gecombineerd met het feit dat er (nog) geen concreet antwoord is op de vraag 'wat is voldoende capaciteit'. Deze nuancering geldt overal waar het verdrag van Istanbul genoemd staat.

Hoge bezetting en toenemende schommelingen

Veel opvanglocaties zijn vrijwel continu bezet. Dit blijkt uit een bezettingsgraad van 88% (vorige rapportage 90%)[2], wachtlijsten bij 42% van de gemeenten voor opvang en 57% voor ambulante hulp die door vrouwenopvang instellingen geboden wordt, en de sterke toename van noodoplossingen. Hoewel de gemiddelde bezettingsgraad stabiel blijft, lijken pieken in de vraag vaker en intensiever te worden (onder meer te zien aan het toegenomen aantal plaatsingen op niet-reguliere bedden, zie later in dit rapport).

Opvang buiten de eigen regio

Gemiddeld wordt 22,5% van de cliënten buiten de eigen regio opgevangen. De regionale verschillen tussen het aantal opgevangen cliënten vanuit een andere regio zijn groot en vertonen geen eenduidig landelijk patroon. De belangrijkste reden van bovenregionale opvang is veiligheid (64%). De monitor bevat sinds deze rapportage ook gegevens over de herkomstgemeente van cliënten. Verreweg de meeste gemeenten vangen

[2] Een bezettingsgraad van 100% is niet het streven en eveneens niet haalbaar. Dit omdat er gestreefd wordt om altijd een noodbed vrij te hebben voor acute crisissituaties. Ook staan woningen soms tijdelijk leeg omdat deze bijvoorbeeld gerenoveerd moeten worden.

bovenregionaal cliënten op[3]. De beschikbare informatie laat zien dat ook centrumgemeenten die geen bovenregionale opvang bieden, cliënten in andere regio's plaatsen en dat cliënten uit gemeenten zonder eigen vrouwenopvang elders in het land worden opgevangen. Dit onderstreept het belang van bovenregionale samenwerking en een completere registratie om de cliëntstromen beter in kaart te brengen. VNG en Valente roepen alle gemeenten op verantwoordelijkheid te (blijven) nemen voor bovenregionale opvang, zoals ook vastgelegd in het beleidskader Bovenregionale plaatsing in de vrouwenopvang[4] . De respons op dit punt is nog onvoldoende om landelijke conclusies te trekken. Valente en VNG roepen (met name grotere) vrouwenopvang organisaties de registratie hierop te voeren.

Regionale verschillen

De 'uiterste punten' van het land (kop van Noord-Holland, Zeeland, Zuid-Limburg en Groningen) hebben relatief veel opvangplaatsen ten opzichte van het landelijk gemiddelde per inwonersaantal. Mogelijk heeft dit te maken met de geschiedenis van de veilige opvang: 'ver weg is veilig'. Dit was ten tijde van het ontstaan van vrouwenopvang locaties het gedachtegoed. Een logisch gevolg is dat deze regio's relatief veel cliënten opvangen ten opzichte van het landelijk gemiddelde per inwonersaantal. In 2022/ 2023 zien we in deze regio's nog relatief veel bovenregionale opvang, dat is nu afgezwakt. In deze regio's lijkt een verschuiving te zijn naar meer opvang van cliënten uit de eigen regio. Regionale verschillen, zoals m.b.t. capaciteit, kunnen te maken hebben met beleidskeuzes die in elke regio gemaakt worden. Gemeenten hanteren lokale beleidsvrijheid, waardoor regionale verschillen in het aanbod en werkwijze VO bestaan

Opvang is verstopt

In nagenoeg heel Nederland is het verblijf op nood-, crisis- en vervolgopvangplaatsen langer dan gewenst èn langer dan nodig (in het kader van veiligheid). Maar liefst 83%

[3] Dit betreft 3 gemeenten. Van 1 gemeente is bekend dat dit beleid is, van een andere gemeente is niet zeker of dit cijfer een correcte weergave is (betreffende gemeente geeft aan weldegelijk cliënten uit een andere stad op te vangen, maar mogelijk is dit geïnterpreteerd als 'niet-bovenregionaal, er zou hier sprake kunnen zijn van een interpretatieverschil). Verder betreft het een gemeente die in de gemeente geen opvanglocatie heeft (en daarmee niet de mogelijkheid heeft om bovenregionaal op te vangen).
[4] https://www.valente.nl/kennisbank/beleidskader-bovenregionale-plaatsing-in-de-vrouwenopvang/

van de vrouwenopvang organisaties ervaren verstopping in de uit- en doorstroom. De gemiddelde verblijfsduur over de jaren 2022-2025 is relatief stabiel. Voor 2025 geldt:

- Noodbed: gemiddeld 13 dagen (tegenover vaak gehanteerde norm van 5 dagen)
- Crisisopvang: gemiddeld 80 dagen (tegenover vaak gehanteerde norm van 42 dagen)
- Vervolgopvang: gemiddeld 261 dagen

Door tekorten aan sociale huurwoningen en specialistische vervolgzorg stromen cliënten onvoldoende door. Hierdoor ontstaat een domino-effect: beperkte uitstroom leidt tot langere verblijven in de vervolgopvang, vervolgens in de crisisopvang en uiteindelijk in de noodopvang. Nieuwe cliënten kunnen niet opgenomen worden. Anders gezegd: “de brandweer kan niet komen omdat er te veel andere branden zijn.” Er wordt structureel en op grote schaal uitgeweken naar hotels als alternatief voor een noodopvangplaats. Hotels en vakantieparken zijn voor vrouwen en kinderen geen goede en veilige verblijfsplek is, en zorgen voor nog een extra verhuisbeweging.

In 2024 en 2025 had respectievelijk 74% en 83% van de centrumgemeenten wachtlijsten voor uitstroom. Eerste indicatieve berekeningen[5] suggereren dat minimaal 6,5%[6] van alle verblijfsdagen voorkomen had kunnen worden bij een soepele uitstroom. Landelijk komt dit neer op circa 45.000 verblijfsdagen[7] in 2025. Dat is zoveel als de hele veilige opvang in een willekeurige middelgrote stad het hele jaar door.

Uitbreiding opvangcapaciteit op handen

Naar aanleiding van de oproep van Valente en VNG heeft het kabinet in 2025 structureel middelen beschikbaar gesteld voor de uitbreiding van 150 opvangplaatsen vanaf 2026. Lokale besluitvorming en organisatie is gaande. De uitbreiding heeft tot doel het gebruik van noodoplossingen te verminderen. Het is een eerste stap richting het punt waarop voldoende opvangcapaciteit wordt ervaren, al dan niet zijnde de norm van het Verdrag van Istanbul. In de praktijk is deze uitbreiding enigszins behulpzaam, maar wel slechts een druppel op een gloeiende plaat. De 150 opvangplaatsen is een eenmalige impuls,

[5] Gebaseerd op beperkte cijfers, terug te vinden in hoofdstuk 4 van dit rapport.
[6] Gemiddelde van laagste waarden over 2024 en 2025.
[7] Deze berekening is eenvoudig gehouden; uitgegaan is van 6,5% over alle opvangorganisaties in Nederland.

die met de bevolkingsgroei, vanaf het moment van realisatie onmiddellijk weer tot een relatieve krimp van budget leidt. Bovendien is in de extra middelen geen rekening gehouden met investeringskosten om deze extra plekken te realiseren. Wat nodig is, is anticiperend beleid waarbij de volgende maatregelen en investeringen na de uitbreiding van de 150 opvangplaatsen al gespreksonderwerpen zijn.

Uitbreiding heeft tijd nodig

In de meeste regio's is er gestart met (het voorbereiden van) capaciteitsuitbreiding. Dit leidt echter niet onmiddellijk tot een enorme uitbreiding aan opvangplaatsen. Dat heeft te maken met het feit dat het realiseren van opvangruimte die geschikt is voor het duurzaam opvangen voor slachtoffers tijd kost. Enkele regio's (ongeveer 4) behoeven extra aandacht als het gaat om capaciteitsuitbreiding. Valente en de VNG zijn met en over deze regio's in gesprek om ook in deze regio's de capaciteitsuitbreiding te bevorderen.

Inhoudsopgave

Inleiding 9

Respons 12

1. Cliënten 13

2. Capaciteit opvangplaatsen 16

3. Duur van de opvang 21

4. Geleverde zorg in verblijfsdagen 23

5. Niet reguliere bedden 25

6. Bovenregionale opvang 29

7. Wachtlijsten 32

8. AWARE en slachtoffer device 35

9. Landelijke specialistische opvang 37

Bijlage 1: Politieke en bestuurlijke context 39

Bijlage 2: Definities 40

Bijlage 3: Overzicht verhoudingscijfers cliënten tot aantal inwoners 43

Bijlage 4: Overzicht verhoudingscijfers opvangplaatsen tot aantal inwoners en norm in Verdrag van Istanbul in 2025 45

Colofon 47

Inleiding

Voor u ligt de tweede landelijke Monitor Veilige Opvang voor capaciteitsmeting van de veilige opvang bij huiselijk geweld. Vrouwenopvang organisaties bieden veilige opvang en begeleiding van personen bij acute en structurele, ernstige onveiligheid door huiselijk geweld. Vrouwen, mannen en kinderen in het gezin krijgen bij voorkeur een veilige opvangplaats in de eigen woonplaats. Als dat niet veilig genoeg is, worden zij opgevangen in een veilige opvang in een andere gemeente. Vrouwenopvang organisaties vormen zo met elkaar een uniek, landelijk dekkend netwerk van veilige opvanglocaties.

De Monitor is gestart om de landelijke capaciteit van veilige opvangplaatsen en het gebruik hiervan te kunnen volgen. Vrouwenopvang organisaties merken in de praktijk dat de vraag naar opvang groter is dan dat er plaatsen zijn. Zeker bij zogenaamde piekperioden, waarbij er op veel plekken in Nederland tegelijkertijd een grote vraag is naar veilige opvang. Bij onveiligheid moet acuut gehandeld worden en het kost bij piekperioden veel moeite om veilige opvangplaatsen voor deze personen te vinden. In de praktijk lijkt er sprake te zijn van grote aaneengesloten perioden van pieken. De druk op capaciteit is al langer onderwerp van gesprek tussen vrouwenopvang organisaties, gemeenten, VNG en het ministerie van VWS. Dit gesprek kan beter gevoerd worden als een goed beeld beschikbaar is van de benodigde capaciteit en het aantal geholpen personen. De politieke en bestuurlijke context waarbinnen centrumgemeenten verantwoordelijk zijn voor het realiseren van voldoende veilige opvangplaatsen, is beschreven in bijlage 1.

De Monitor Veilige Opvang levert waardevolle input voor landelijk en regionaal beleid en maatregelen die leiden naar toereikende opvangcapaciteit op landelijk en regionaal niveau. Ook levert de Monitor Veilige Opvang input voor complexe vraagstukken rondom de effectiviteit van preventief beleid, mogelijkheden om instroom in de opvang te voorkomen en uitstroom te bevorderen. Deze complexe vraagstukken vragen om een bredere duiding, waarbij de Monitor in samenhang moet worden beschouwd met andere bronnen, zoals de Prevalentiemonitor Huiselijk Geweld en de Impactmonitor Huiselijk Geweld.

Zoals genoemd kunnen cliënten vanwege veiligheidsredenen geplaatst worden in een vrouwenopvang in een andere regio. Dit noemen we bovenregionale opvang. Afspraken

voor bovenregionale opvang tussen centrumgemeenten vrouwenopvang (hierna centrumgemeenten) en vrouwenopvang organisaties zijn vastgelegd in het beleidskader 'bovenregionale plaatsing en capaciteit in de vrouwenopvang' (2026). Solidariteit is het uitgangspunt: elke centrumgemeente vangt cliënten vanuit andere regio's op, omdat ook de burgers uit die gemeenten moeten kunnen rekenen op veilige opvang elders in het land als dat nodig is.

VNG en Valente benadrukken dat de regionale beleidskeuzes rondom capaciteit, opvangvormen en ambulante hulpvormen die de vrouwenopvang bieden, in samenhang moet zijn met een effectieve preventieve aanpak van huiselijk geweld en laagdrempelige toegang tot hulp. Veel huiselijk geweld blijft immers onder de radar; mensen zoeken pas laat hulp. Het is belangrijk om te volgen (en te sturen op) voldoende capaciteit bij landelijke en regionale beleidskeuzes op het gebied van preventie en toegankelijkheid. De (landelijke) cijfers van Veilig Thuis en de brede maatschappelijke en politieke context zijn hierin ook van belang.

De Monitor richt zich voor het grootste gedeelte op de 'reguliere' veilige opvang. Naast veilige opvang bieden vrouwenopvang organisaties ook ambulante begeleiding en specialistische hulp. Deze monitor bevat gegevens van het aantal ingezette AWARE en slachtoffer device trajecten. Overige ambulante begeleiding is nog niet opgenomen in deze monitor, maar wordt wel gezien als een gewenste doorontwikkeling binnen de komende jaren. Twee vrouwenopvang organisaties hebben een landelijke functie voor het bieden van specialistische hulp. Dat is hulp voor personen die te maken hebben met specifieke, minder voorkomende geweldsvormen of een complexe hulpvraag. Gegevens hierover zijn opgenomen in een apart hoofdstuk.

Het is de tweede keer dat we op deze schaal gegevens ophalen. De monitor bestrijkt nu een periode van vier jaar. Sommige ontwikkelingen worden al zichtbaar, andere gegevens moeten over een langere tijd gevolgd worden om het beeld te bevestigen dan wel te nuanceren. De respons per onderdeel verschilt. De respons op essentiële onderdelen, zoals capaciteit en aantal cliënten zijn uitstekend. Nagenoeg alle organisaties hebben gereageerd. Op andere onderdelen, zoals verblijfsduur en wachtlijsten is de respons verbeterd ten opzichte van de vorige uitvraag. De respons op bovenregionale opvang is nog voor verbetering vatbaar. We herhalen de monitor jaarlijks en hierbij streven we naar steeds volledigere gegevens. Valente en VNG roepen de centrumgemeenten en vrouwenopvang organisaties te investeren in de harmonisatie

van de administraties. Daarmee levert de monitor de komende jaren een steeds beter beeld op. VNG en Valente hebben de wens om ambulante hulpvormen toe te voegen aan de Monitor in toekomstige doorontwikkeling.

In de monitor nemen we centrumgemeenten vrouwenopvang als uitgangspunt. Dit geeft het duidelijkste beeld van aanbod van veilige opvang op regionaal en landelijk niveau. Vrouwenopvang organisaties leveren gegevens aan per centrumgemeente vrouwenopvang binnen hun werkgebied. De gebruikte definities staan in bijlage 2. Dit rapport bevat de meest relevante landelijke cijfers en beelden. Daar waar mogelijk vertalen we de impact van de cijfers op het leven van de mensen die gebruik maken van de veilige opvang. Elke centrumgemeente vrouwenopvang en elke vrouwenopvang organisatie beschikt over gegevens van diens werkgebied.

De Monitor Veilige Opvang is eigendom van Valente en VNG. Het ministerie van VWS maakt de uitvoering van de monitor 2024 financieel mogelijk.

Leeswijzer: direct achter het titelblad is de samenvatting opgenomen. De samenvatting bevat onder andere kerncijfers van 2025 en een overkoepelend beeld van 2022 t/m 2025. Na de inhoudsopgave staat de respons. Daarna volgen negen hoofdstukken met daarin de onderdelen waarop gegevens zijn verzameld. Deze hoofdstukken starten (nagenoeg allemaal) met de landelijke cijfers, gevolgd door specifieke punten waarop geanalyseerd is en sluiten af met een algemeen beeld en bijzonderheden. NB De hoofdstukken bevatten de gegevens van de afzonderlijke uitgevraagde onderdelen. Deze afzonderlijke cijfers kunnen niet tot concrete conclusies leiden. Duiding van de cijfers kan enkel gegeven worden door de verschillende gegevens te combineren, wat is gedaan in de samenvatting.

Respons

Alle 20 (vrouwen)opvang organisaties, aangesloten bij het Landelijk Netwerk Vrouwenopvang van Valente zijn benaderd voor het invullen van de monitor. 19[8] organisaties hebben hier gehoor aan gegeven en tenminste basale informatie over aantal cliënten en aantal opvangplaatsen ingevuld. Niet alle organisaties hebben alle gegevens tot hun beschikking. De exacte respons per uitgevraagd onderdeel staat in elk hoofdstuk genoemd.

Nederland heeft in totaal 35 centrumgemeenten vrouwenopvang. De 20 vrouwenopvang organisaties bieden tezamen in deze 35 centrumgemeenten veilige opvang. In 32 van deze centrumgemeenten is een fysieke vrouwenopvang locatie aanwezig. Hieronder volgen de drie afwijkende situaties.

In twee centrumgemeenten (Hilversum en Ede) is geen fysieke opvang aanwezig. Deze gemeenten kopen vrouwenopvang in bij nabijgelegen centrumgemeente(n) vrouwenopvang. Beide gemeenten worden wel apart geregistreerd als centrumgemeente binnen de monitor omdat de realisatie van de inkoopafspraken wordt geregistreerd.

[8] Eén centrumgemeente (Helmond) heeft geen 'traditionele' vrouwenopvang én heeft geen inkoopafspraken met een andere centrumgemeente vrouwenopvang. Wel subsidieert de centrumgemeente de dienstverlening m.b.t. huiselijk geweld bij een maatschappelijke opvang organisatie in de gemeente, zoals het uitvoeren van risicoscreeningen en het vinden van een veilige, alternatieve, plek in code rood situaties. Deze maatschappelijke opvang organisatie heeft, in afstemming met Valente, geen gegevens ingevuld in de monitor.

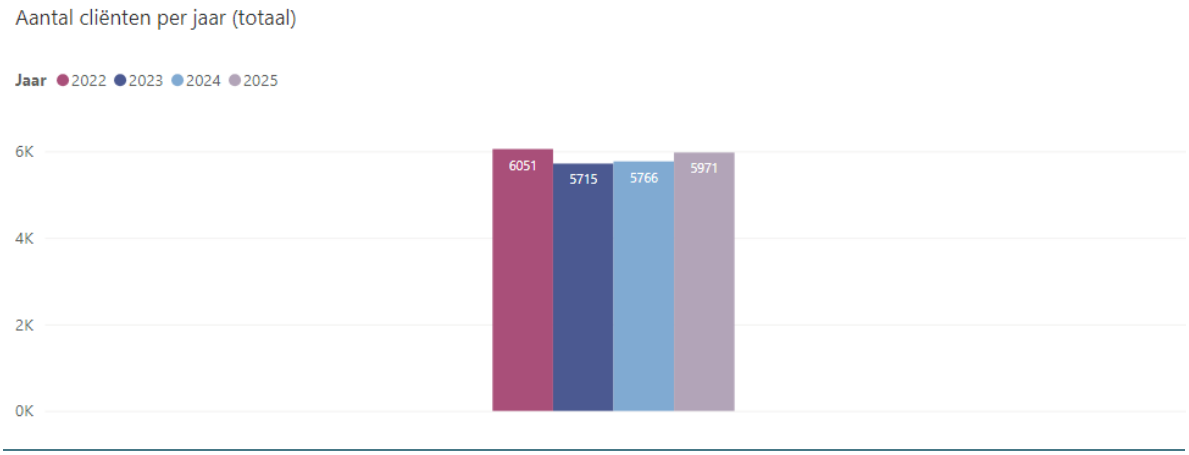
Respons
2024: 97% (n=34)
2025: 97% (n=34)

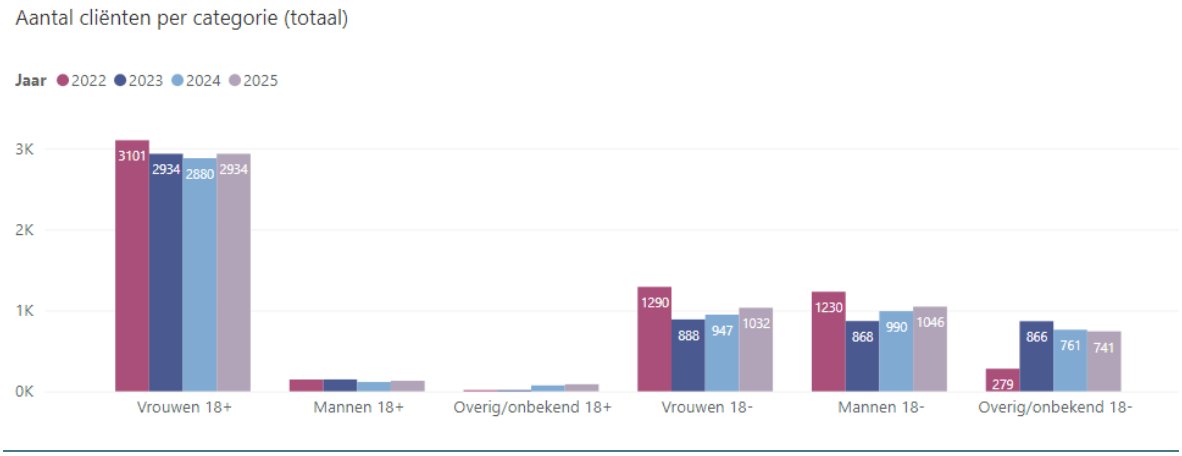
1. Cliënten

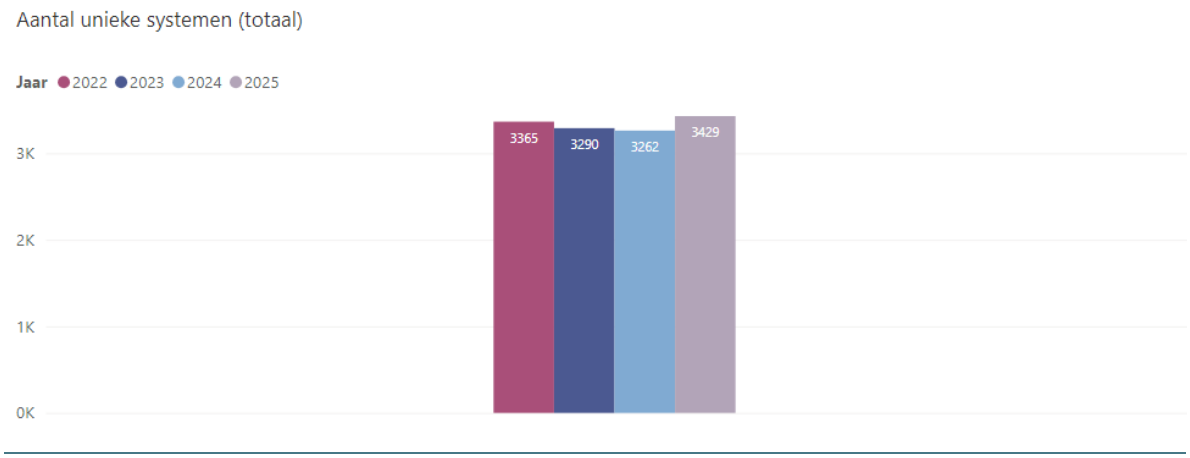
Landelijke cijfers

Vrouwenopvang organisaties in Nederland vangen gemiddeld jaarlijks ca. 5.900 personen op, waarvan ca. 3.000 volwassenen en ca. 2.900 kinderen (18-). Totaal worden jaarlijks ongeveer 3.330 huishoudens (1- of meer persoons) opgevangen.

De opgave van het aantal cliënten is gebaseerd op de volgende definitie (uit bijlage 2): Alle unieke cliënten die rechtmatige verblijfszorg hebben ontvangen in de organisatie binnen de geselecteerde periode. Dit betreffen dus afgeronde trajecten binnen het jaar en lopende trajecten die de jaargrens overschrijden. Eén cliënt kan dus over meerdere jaren meetellen. Aantallen betreffen *geen* unieke personen of huishoudens; als eenzelfde persoon of huishouden verhuist naar een andere opvangorganisatie, wordt deze dubbel geteld.

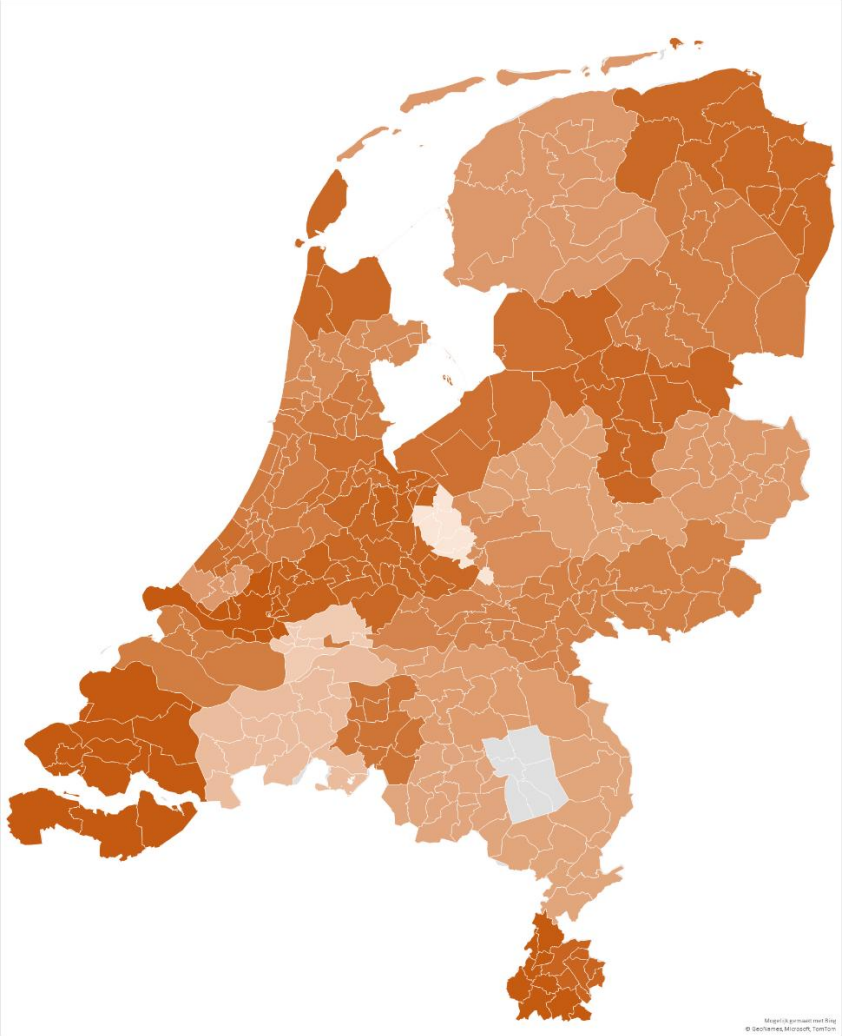

Aantal cliënten in verhouding tot aantal inwoners per centrumgemeente

In Nederland maakt 1 op de 3.056 inwoners gebruik van een veilige opvanglocatie (volwassen en kind, gemiddeld over 2024 en 2025). Anders gezegd: per 10.000 inwoners maken 3,3 personen gebruik van veilige opvang. Hierbij zijn twee kanttekeningen te maken. Ten eerste kan dit in de praktijk gaan om een zeer korte opvangperiode van enkele dagen tot een verblijfsduur van 2 jaar. Ten tweede tellen unieke personen meerdere keren mee als zij op verschillende opvangplaatsen zijn opgevangen in hetzelfde jaar. Deze monitor gaat niet uit van BSN-registratie, waarbij unieke personen te onderscheiden zijn.

Navolgende kaart van Nederland geeft een beeld in hoeverre gemeenten afwijken van de waarde 1 op 3.056 inwoners. Een donkere kleur staat voor relatief veel gebruik van opvang voor huiselijk geweld. Hoe donkerder de kleur, hoe relatief meer gebruik per inwoner. De kleur tussen licht en donker betekent dat de waarde in die regio rondom het gemiddelde ligt. Let op, hier zitten ook bovenregionale plaatsingen bij. Bijlage 3 bevat de gegevens waarop deze kaart is gebaseerd.

Figuur 1:

Visueel beeld van verhouding van aantal cliënten tot aantal inwoners per regio

Algemeen beeld & bijzonderheden

Over de afgelopen vier jaar (2022-2025) is een vrij stabiel beeld te zien van het aantal opgevangen cliënten.

Er zijn grote verschillen tussen centrumgemeenten zichtbaar in de verhouding van het aantal cliënten dat is opgevangen in relatie tot het inwonersaantal, zoals te zien in figuur 1. Ook zijn er grote verschillen tussen centrumgemeenten in de ontwikkeling van deze verhouding. Op basis van beschikbare gegevens uit deze monitor is het niet mogelijk om hiervoor een algemeen oordeel of overkoepelende verklaring voor de verschillen te geven.

Respons
2024: 97% (n=34)
2025: 97% (n=34)

2. Capaciteit opvangplaatsen

Landelijke cijfers

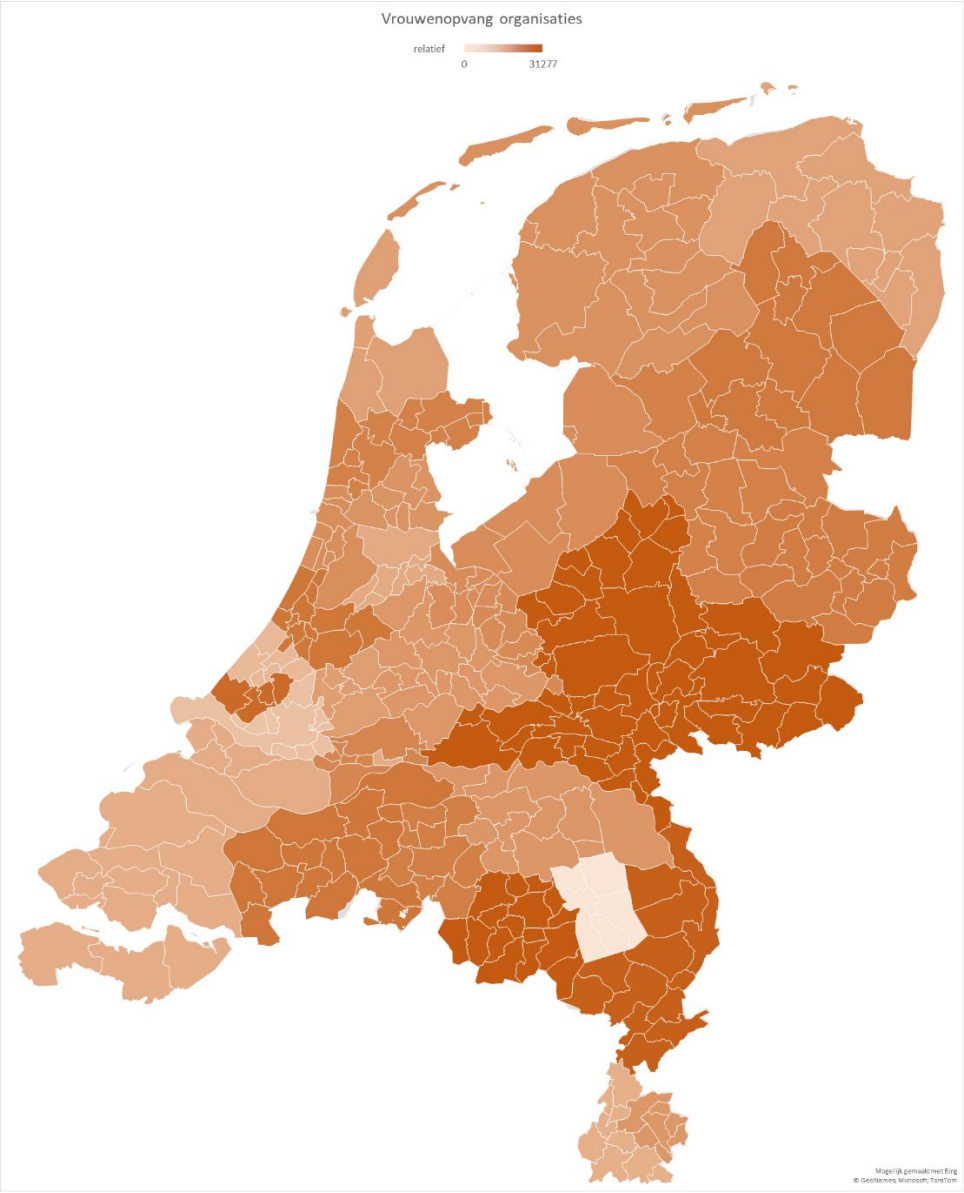
Vrouwenopvang organisaties in Nederland hebben in 2025 in totaal 1.029 opvangplaatsen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Het gebruik van niet reguliere bedden (zie hoofdstuk 5) is hier buiten gesloten. Voor de gebruikte definitie(s) in de uitvraag wordt verwezen naar bijlage 2.

Aantal opvangplaatsen in verhouding tot aantal inwoners centrumgemeenten vrouwenopvang

Gemiddeld is er in 2025 in Nederland één opvangplaats per ca. 17.500 inwoners. Navolgende kaart van Nederland geeft een beeld in hoeverre gemeenten afwijken van dit gemiddelde. Een lichte kleur staat voor relatief meer veilige opvangplaatsen. Een donkere kleur staat voor relatief minder veilige opvangplaatsen. De kleur tussen licht en donker betekent dat de waarde in die regio rondom het gemiddelde ligt. Let op! De kleurstelling is omgekeerd met figuur 1.

Door regionale samenwerking tussen de vier centrumgemeenten in Gelderland (Ede, Arnhem, Nijmegen en Apeldoorn) wordt deze als een regio weergegeven. Bijlage 4 bevat de gegevens waarop onderstaande kaart is gebaseerd.

Figuur 2:

Visueel beeld van verhouding van aantal opvangplaatsen tot aantal inwoners per regio

NB. Bij bespreking van het rapport bleek dat de verdeling niet precies kloppend was. Er zijn twee plaatsen te weinig opgenomen voor de plaatsen Amsterdam en Groningen, en twee plaatsen te veel voor Vlaardingen. De 15 plekken in Heerlen zijn om onbekende reden niet opgenomen in de cijfers van de monitor, zo bleek ook na bespreking. Dit is niet opnieuw verwerkt in de visual.

Aantal opvangplaatsen in verhouding tot de norm in het Verdrag van Istanbul

Het Verdrag van Istanbul geeft als richtlijn 1 opvangplaats per 10.000 inwoners. Bijlage 4 bevat gegevens van elke regio over de verhouding van het aantal opvangplaatsen tot de richtlijn van het Verdrag van Istanbul. Valente en VNG benadrukken hierbij nogmaals dat interpretatie van gegevens in bijlagen 3 en 4 en de visualisaties in dit rapport moet plaatsvinden in combinatie met andere gegevens(bronnen) binnen en buiten deze monitor. Zoals eerder genoemd in dit rapport, beschouwen we de norm uit het Verdrag van Istanbul als zijnde ‘de richting waar we ons naartoe bewegen’.

Er is geen eenduidige verklaring voor het landelijk beeld van de verdeling van opvangplaatsen. Verklaringen kunnen vooralsnog enkel gegeven worden in de regionale context. Factoren die meespelen zijn bijvoorbeeld historische groei, beleidsprioritering en (groot-)stedelijke problematiek.

Onderscheid tussen typen opvangplaatsen

Een groot deel van de vrouwenopvang organisaties maakt onderscheid tussen typen opvangplaatsen. In de monitor is per centrumgemeente vrouwenopvang aangegeven hoeveel crisisopvang-, noodopvang- en vervolgopvangplaatsen er zijn[9]. Als er geen (registratief) onderscheid is tussen typen opvangplaatsen is het totaal aantal plaatsen genoteerd onder 'geen onderscheid'. In tien centrumgemeenten vrouwenopvang wordt geen of nauwelijks (registratief) onderscheid gemaakt tussen de typen opvangplaatsen. In de praktijk kan dit onderscheid wel bestaan, maar wordt dit mogelijk niet als zodanig geregistreerd. De aantallen opgegeven crisisopvang-, noodopvang- en vervolgopvangplaatsen lopen uiteen, maar geven grofweg dit beeld: van het totaal aantal opgegeven opvangplaatsen is ca. 10% noodopvang, ca. 30% crisisopvang en ca. 60% vervolgopvang.

Vijf centrumgemeenten hebben in 2024 en/of 2025 wijzigingen aangebracht in de onderlinge verhoudingen van de typen opvangplaatsen, al dan niet gepaard gaande met een krimp of uitbreiding van opvangplaatsen. Bij vier van de vijf centrumgemeenten is er sprake van afbouw van nood- en crisisopvangplaatsen en uitbreiding van vervolgopvangplaatsen.

Mannenopvang

Binnen de totale capaciteit zijn er 41 opvangplaatsen (t.o.v. 38 plaatsen in 2022-2023) geoormerkt als 'mannenopvang'. Deze zes organisaties hebben in totaal 128 mannelijke cliënten opgevangen. Sinds de eerste meting in 2023 binnen de context van deze monitor is een lichte stijging te zien. Deze kan mogelijk verklaard worden door een kortere verblijfsduur of door meer uitstroom in 2025. De lichte stijging kan ook zijn vanwege reguliere 'schommelingen'. In deze Monitor meten we niet de verblijfsduur, waardoor we niet zondermeer kunnen aannemen dat in 2023 en 2024 ten opzichte van 2025 opvangplaatsen leeg hebben gestaan.

[9] Definities van typen opvangplaatsen zijn te vinden in bijlage 2.

			Aantal mannen opgevangen		
Vrouwenopvang organisatie	**Gevestigd in**	**Aantal mannenopvang plaatsen in 2024 en 2025**	**2023**	**2024**	**2025**
Kadera	Zwolle, Enschede	6	8	13	16
Sterk Huis	Tilburg	4	8	10	16
Moviera	Ede, Arnhem, Nijmegen, Apeldoorn, Utrecht	7	19	19	16
Kessler Perspektief (Arosa)	Den Haag, Delft, Rotterdam	14	48	42	53
Blijf Groep	Amsterdam, Haarlem, Almere, Zaanstad, Alkmaar	7	23	25	24
Neos	Eindhoven	3	0	0	3
Totaal		**41**	**106**	**109**	**128**

Naast deze 'officiële'[10] mannenopvang plaatsen, zijn er vrouwenopvang organisaties die rapporteren ook mannen op te vangen. In 2025 werden in totaal 10 mannelijke cliënten opgevangen in 6 verschillende centrumgemeenten. In 2024 waren dit 4 cliënten in 2 centrumgemeenten en in 2025 nog slechts één cliënt. Een verklaring is hiervoor is niet af te leiden uit deze cijfers. Wel is eveneens een toename te zien van het aantal plaatsingen in de 'reguliere mannenopvang'. Het is mogelijk dat deze mannelijke cliënten vaker geplaatst worden op een reguliere plek voor mannenopvang in plaats van op een andere plek in de vrouwenopvang. NB. Dit kunnen ook zoons (18-) van volwassen cliënten zijn, die gedurende de opvangperiode 18 jaar oud worden.

Toe- en afname opvangplaatsen per centrumgemeente

In 2025 hebben 3 centrumgemeenten in totaal 15 opvangplaatsen uitgebreid ten opzichte van 2023. Daarentegen hebben in 2025 7 centrumgemeenten in totaal 10 opvangplaatsen (al dan niet tijdelijk) verminderd ten opzichte van 2023. Netto zijn er in 2025 5 opvangplaatsen bijgekomen ten opzichte van 2023. In onderstaande tabel staat de vermindering en uitbreiding concreet uitgewerkt.

Gemeente	**Toename 2025 tov 2023**	**Verklaring**
Den Haag	10	Uitbreiding noodopvang

[10] Ten grondslag liggen contractuele afspraken ofwel met het Rijk of centrumgemeente

Haarlem	3	Uitbreiding 1 noodopvang en 6 crisisopvang tegenover vermindering 4 vervolgopvang
Tilburg	2	Uitbreiding 3 vervolgopvang tegenover vermindering 1 crisisopvang
Totaal	**15**	

Gemeente	**Afname 2025 tov 2023**	**Verklaring**
Maastricht	3	Vermindering vervolgopvang
Breda	2	Tijdelijk minder plaatsen i.v.m. verbouwing
Amsterdam	~~1~~	~~Vermindering noodopvang~~
Groningen	~~1~~	~~Vermindering crisisopvang~~
Venlo	1	2 noodopvang en 16 crisisopvang vervangen door 17 opvang 'geen onderscheid'
Zaanstad	1	Uitbreiding 1 vervolgopvang tegenover vermindering 2 crisisopvang
Zwolle	1	Vermindering vervolgopvang
Leeuwarden	Onbekend	Tijdelijk minder capaciteit beschikbaar vanwege verbouwing
Totaal	**10**	

NB. De regio's Zaanstad, Haarlem en Alkmaar werken al jaren samen bij de organisatie en financiering van de residentiële opvang voor slachtoffers van huiselijk geweld en stemmen gezamenlijk af over de opvangcapaciteit. Veranderingen in het aantal opvangplekken moeten daarom in de context van deze bovenregionale samenwerking worden gezien.

NB: Bij de bespreking van het rapport bleek dat de verdeling niet precies kloppend was. Er zijn twee plaatsen te weinig opgenomen voor de plaatsen Amsterdam en Groningen, en twee plaatsen te veel voor Vlaardingen. Daarom zijn de vermindering noodopvangplekken voor Amsterdam en Groningen in de tabel doorgestreept, omdat deze onjuist bleken. Verder zijn geen wijzigingen aangebracht in de tabel.

Algemeen beeld & bijzonderheden

Het aantal opvangplaatsen is in 2024 en 2025 nagenoeg gelijk gebleven ten opzichte van 2022 en 2023. Gemiddeld is er per ca. 17.500 inwoners één opvangplaats. Dit is 43% lager dan de richtlijn volgens het Verdrag van Istanbul (1 opvangplaats op 10.000 inwoner). Gezien de bevolkingsgroei van ca. 550.000 inwoners in de periode 2022-2025 is het tekort aan opvangplaatsen in die periode, volgens de richtlijn van het Verdrag van Istanbul, toegenomen met 55 opvangplaatsen.

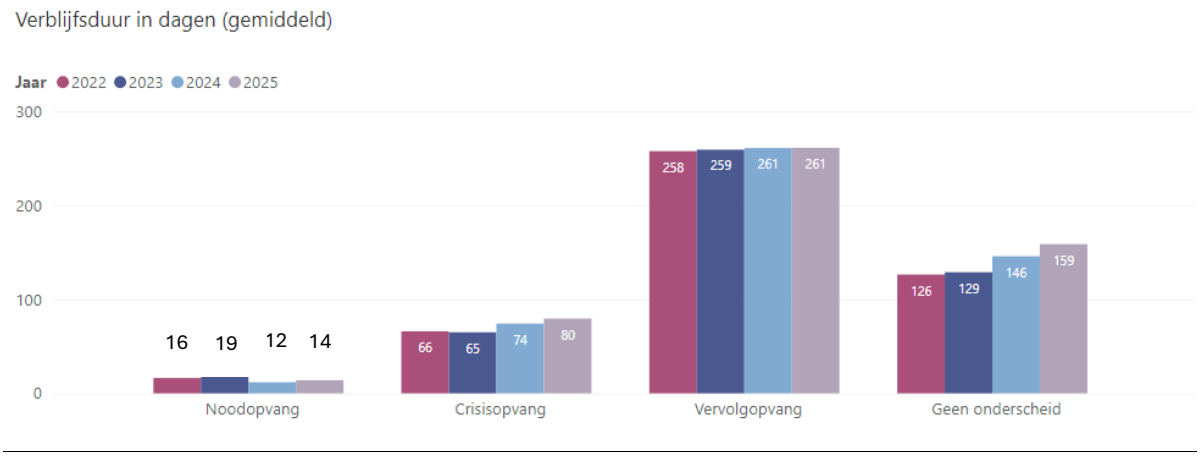
Respons
2024: 94% (n=33)
2025: 94% (n=33)

3. Duur van de opvang

Landelijke cijfers

In 29 centrumgemeenten wordt onderscheid gemaakt tussen twee of meer typen opvangplaatsen, in één gemeente is één type opvang (vervolgopvang) aanwezig, in vijf centrumgemeenten vindt geen (registratief) onderscheid plaats[11] en bij één gemeente ontbreken gegevens.

De gemiddelde verblijfsduur ontwikkelt zich als volgt in de periode 2022-2025:

De verblijfsduur in de noodopvang schommelt jaarlijks. De verblijfsduur in de crisisopvang stijgt. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat cliënten 'wachten' op een vervolgopvangplaats of op uitstroom elders. De gemiddelde verblijfsduur in de vervolgopvang is over de jaren heen stabiel. Voor de toename van de gemiddelde verblijfsduur in opvangplaatsen waar geen onderscheid wordt gemaakt, is geen verklaring te geven.

Verblijfsduur is langer dan wenselijk

Als we de gemiddelde verblijfsduur afzetten tegen de noodzaak om het verblijf zo kort te houden, zien we het volgende beeld:

- Noodbed: Vrouwenopvang organisaties hanteren een streeftermijn van 5 dagen op een noodbed[12] omdat noodbedden bedoeld zijn om in te zetten voor cliënten die

[11] Er zijn geen landelijke afspraken of richtlijnen voor het maken van onderscheid in typen opvangplaatsen.

[12] https://www.valente.nl/wp-content/uploads/2024/04/Beleidskader-Bovenregionale-plaatsingen-in-de-VO.pdf

acuut een opvangplaats nodig hebben. Het gemiddelde verblijf van 13 dagen in de noodopvang in 2025 is meer dan het dubbele.

- Crisisopvang: Een vergelijkbaar beeld zien we bij de crisisopvang. Veel vrouwenopvang organisaties hanteren een streeftermijn van zes weken (42 dagen) voor probleemanalyse. De gemiddelde verblijfsduur van 80 dagen is twee keer zo veel.
- Vervolgopvang: Het verblijf van personen op de vervolgopvang plekken kan gezien worden als het 'leeuwendeel' van de geleverde zorg door vrouwenopvang organisaties. In 2025 verbleef een persoon/ gezin gemiddeld 261 dagen op een vervolgopvangplaats.

NB. De totale verblijfsduur van een individuele cliënt in de opvang (ongeacht het type opvangplaats) is niet uitgevraagd. In de praktijk zien we dat een groot deel van de personen die in de nood- en/ of crisisopvang verblijft doorstroomt naar vervolgopvang. Echter, bij het ontbreken van concrete gegevens kunnen we niet uitgaan van de optelsom van nood-, crisis- en vervolgopvang.

Algemeen beeld & bijzonderheden

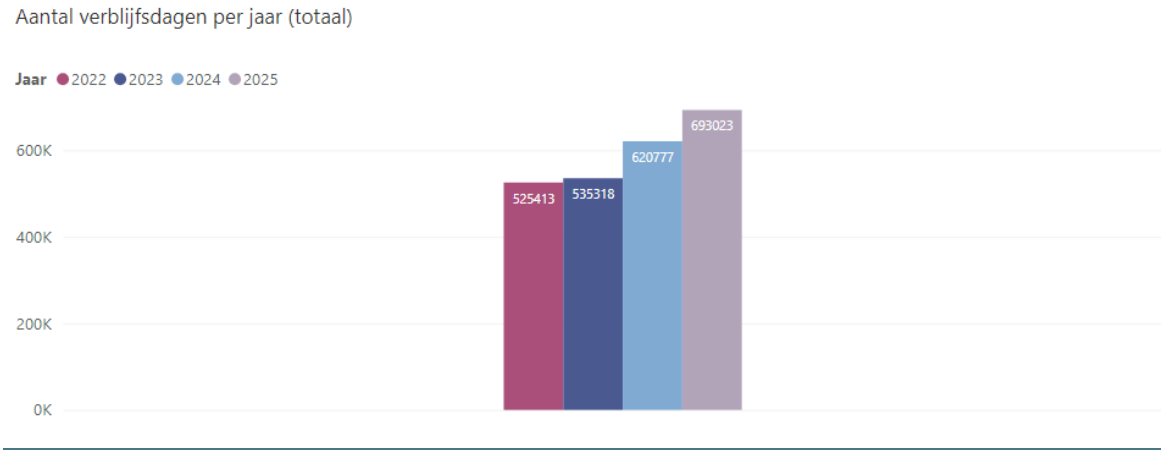
Nagenoeg over heel Nederland zien we dat het verblijf op nood-, crisis- en vervolgopvangplaatsen langer is dan gewenst èn langer is dan noodzakelijk vanwege de veiligheidssituatie. 83% van de vrouwenopvang organisaties ervaren verstopping in de uit- en doorstroom. Dit is een belangrijk aspect binnen het gehele capaciteitsvraagstuk van de vrouwenopvang. Snellere uit- en doorstroom betekent immers dat de bestaande capaciteit efficiënter wordt benut. Met een grotere respons op het onderdeel uitstroomproblemen hopen we met deze monitor op termijn meer zicht te krijgen op de aard en omvang van de door- en uitstroomproblemen in de opvang

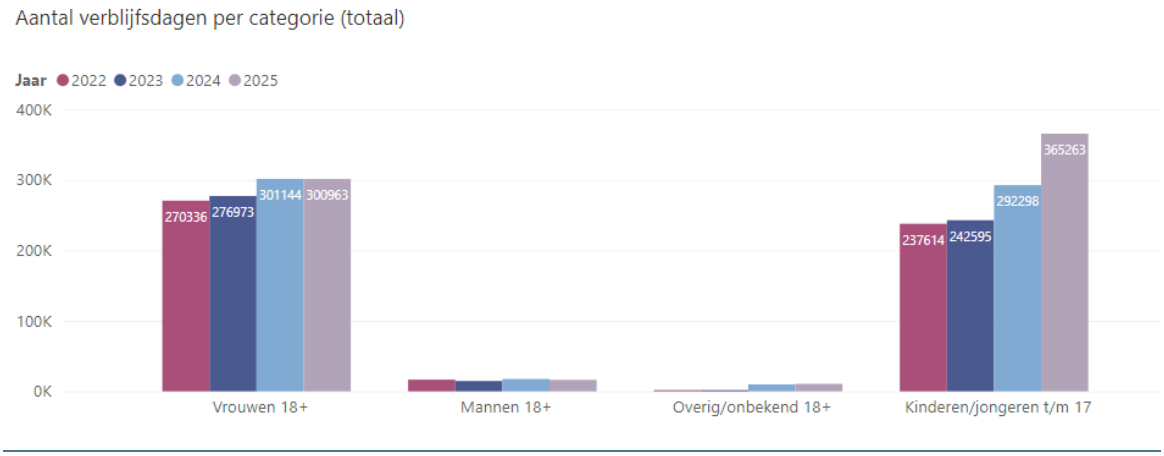
Respons
2024: 97% (n=34)
2025: 97% (n=34)

4. Geleverde zorg in verblijfsdagen

Landelijke cijfers

Als van alle gezinsleden alle dagen die zij verblijven in de opvang bij elkaar worden opgeteld, weten we het totaal aantal 'verblijfsdagen'. Dit getal zegt iets over de hoeveelheid zorg die wordt geleverd. Vrouwenopvang organisaties in Nederland boden in 2025 in totaal bijna 700.000 verblijfsdagen aan. Het gaat hier om volwassenen en kinderen opgeteld, op zowel reguliere opvangplaatsen als niet reguliere opvangplaatsen (bijvoorbeeld hotelbedden).

Toename van verblijfsdagen bij centrumgemeenten

In bovenstaande figuur is zichtbaar dat het aantal verblijfsdagen in alle categorieën toenoemt. De toename van het aantal verblijfsdagen heeft verschillende verklaringen:

- Betere registratie in de monitor; bij drie centrumgemeenten zijn in 2022 en 2023 zeer lage aantallen ingevoerd en in 2024 en 2025 meer realistische getallen ingevoerd;
- Een grote organisatie met meerdere centrumgemeenten heeft vanaf 2025 de verblijfsdagen van kinderen ingevoerd;
- Meer organisaties hebben de verblijfsdagen ingevuld ten opzichte van vorige monitor.
- Er is meer sprake geweest van niet-reguliere plaatsingen.

Als we de verblijfsdagen afzetten tegen het aantal opvangplaatsen binnen een centrumgemeente, dan krijgen we de zogenaamde bezettingsgraad. Gemiddeld zijn in Nederland opvangplaatsen voor huiselijk geweld rond de 88% van de tijd bezet[13]. Dit is hoog. Een bezettingsgraad van 100% is niet het streven en eveneens niet haalbaar. Dit omdat er gestreefd wordt om altijd een noodbed vrij te hebben voor acute crisissituaties. Ook staan woningen soms tijdelijk leeg omdat deze bijvoorbeeld gerenoveerd moeten worden.

Algemeen beeld

Het totaal aantal verblijfsdagen, ofwel geleverde zorg aan cliënten door vrouwenopvang organisaties, is de afgelopen jaren toegenomen als gevolg van betere registratie in de monitor. De gemiddelde bezettingsgraad (rond de 88%) is over de jaren heen stabiel. Dit is een logisch gegeven gezien het nagenoeg gelijk blijven van het aantal opvangplaatsen in Nederland en de onverminderde druk op de capaciteit van de vrouwenopvang.

[13] In 2024 en 2025 verkregen vanuit doorberekening over 34 centrumgemeenten. In 2023 verkregen vanuit doorberekeningen van het aantal opvangplaatsen en verblijfsdagen over 29 centrumgemeenten i.v.m. correcties op de data.

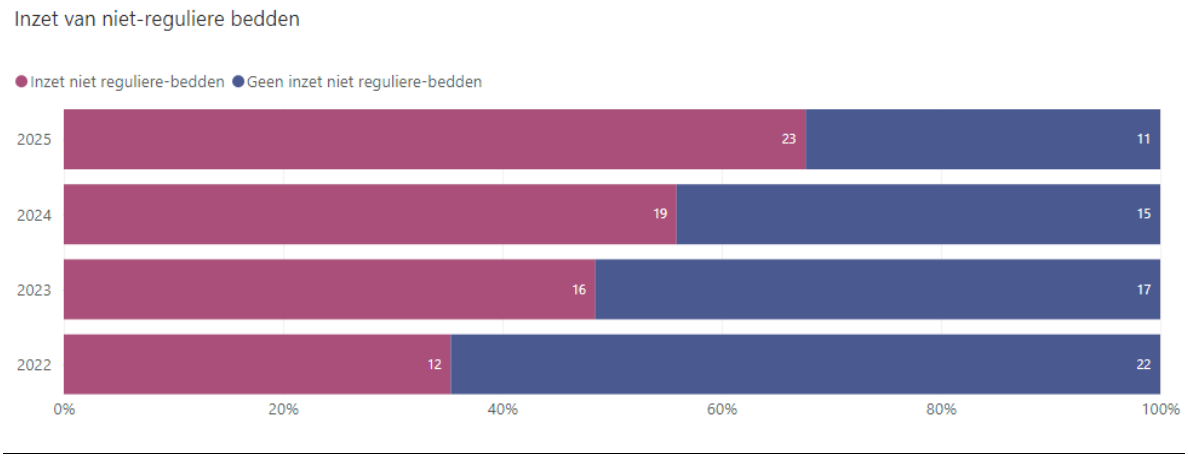
Respons
2024: 97% (n=34)
2025: 97% (n=34)

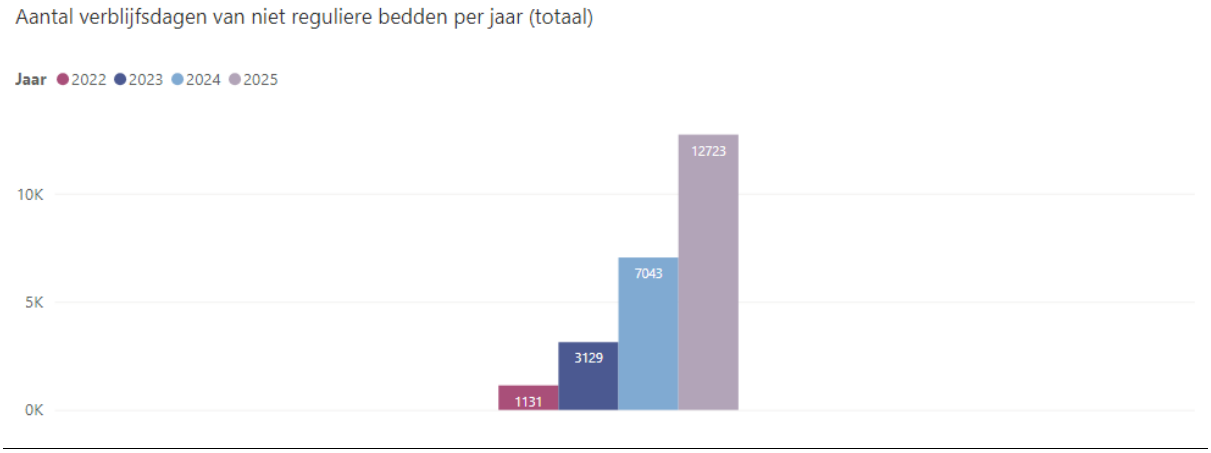
5. Niet reguliere bedden

De inzet van niet reguliere bedden is een noodoplossing gedurende piekperioden waarbij alle opvangplaatsen bezet zijn. In 2025 zagen opvangorganisaties in 23 centrumgemeenten zich genoodzaakt niet reguliere bedden in te zetten. Van 22 centrumgemeenten zijn er concrete gegevens beschikbaar zoals aantal opvangdagen en het aantal personen.

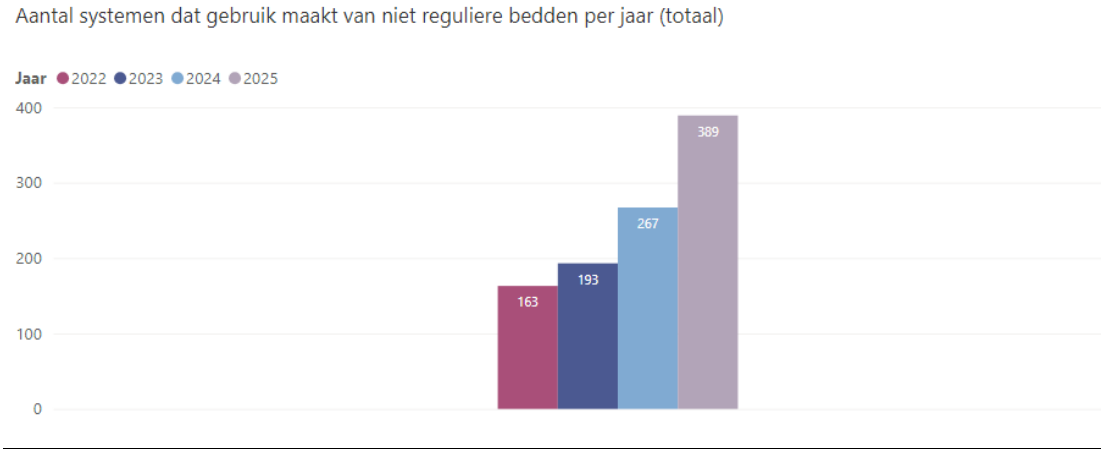
Sterke toename

In onderstaande grafieken is te zien dat het gebruik van niet reguliere bedden sterk is toegenomen. De eerste grafiek toont dat het aantal centrumgemeenten waar niet-reguliere bedden worden ingezet is gestegen van 12 in 2022 naar 23 in 2025. De tweede grafiek toont het totaal aantal verblijfsdagen dat is uitgeweken naar niet reguliere bedden.

Onderstaande grafiek toont het aantal systemen dat gebruik maakte van niet reguliere bedden. Een systeem is een volwassen cliënt alleen of samen met één of meer kinderen.

De sterke toename is te verklaren door:

- Het aantal centrumgemeenten dat gebruik maakt van niet reguliere bedden stijgt;
- Het aantal centrumgemeenten waar concrete gegevens bekend zijn van de inzet van niet reguliere bedden stijgt;
- Het gebruik van niet reguliere bedden is beter in beeld gekomen; personen die op noodvoorzieningen opgevangen worden binnen de muren van de opvanglocatie, zijn nu ook in meegeteld;
- Het landelijk aantal wordt beïnvloed door twee gemeenten waar relatief veel niet reguliere opvangplaatsen worden ingezet[14]. In deze gemeenten worden, ter voorkoming van het gebruik van hotels, opvangplaatsen ingezet binnen de

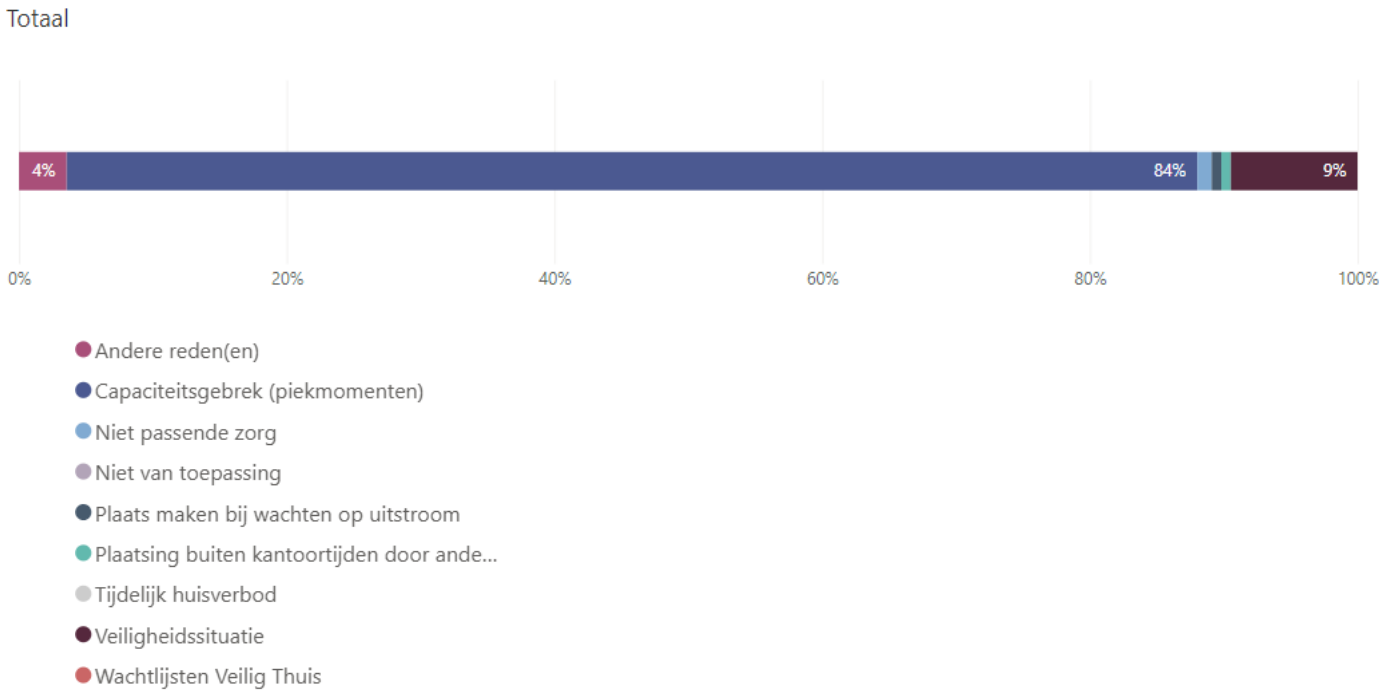
[14] In 1 van deze gemeenten was sprake van een tijdelijke situatie, doordat er een verbouwing gaande was op de reguliere plekken.

bestaande opvanglocatie, maar die van origine een ander gebruiksdoel hebben of. Omdat dit niet gecontracteerde opvangplaatsen zijn, tellen zij mee als niet reguliere opvangplaats.

Jaar	Aantal centrumgemeenten die niet reguliere bedden inzet	Aantal centrumgemeenten waar concrete inzet gegevens van zijn
2022	12	5
2023	16	12
2024	19	18
2025	23	22

Redenen inzet niet reguliere opvangplaatsen

Niet reguliere opvangplaatsen worden voor 84% van de situaties ingezet vanwege capaciteitsgebrek bij piekperioden. Op die momenten zijn de noodbedden niet beschikbaar en wordt de noodoplossing dus ingezet vanwege instroomproblemen. Slechts één organisatie geeft aan een hotel of vakantiepark in te zetten voor cliënten die wachten op uitstroom.

Wat zijn 'niet reguliere bedden' en waarom worden ze ingezet?

De vraag naar veilige opvangplaatsen is niet gelijkmatig over het jaar verdeeld; er is sprake van piekperioden. Het aanbod van noodopvangplaatsen is constant.

Zogenaamde ‘niet reguliere bedden’ worden vooral ingezet voor personen die acuut een veilige opvangplaats nodig hebben, terwijl alle noodopvangplaatsen bezet zijn. Door lokale afspraken worden niet reguliere bedden soms ook gebruikt voor plaatsingen door derden buiten kantoortijd. In enkele gevallen wordt deze ingezet voor personen die de veiligheid van de veilige opvang niet meer nodig hebben, maar uitsluitend wachten op uitstroom. Voorbeelden van niet reguliere bedden zijn hotels, vakantieparken of ‘een bed erbij’ in een ruimte die niet is toegerust als slaapverblijf. In enkele gevallen worden personen op een niet regulier bed geplaatst in afwachting van hun woning. Dit is vaak aan het einde van de opvangperiode. Deze maatregel wordt genomen om de opvangplaats weer vrij te krijgen voor een nieuwe cliënt die in acute nood is.

Algemeen beeld & bijzonderheden

Het gebruik van niet reguliere bedden is fors toegenomen. Voor betrokkenen is dit een onwenselijke situatie, in de eerste plaats omdat er op een niet-reguliere plek beperkter zicht is op veiligheid. In de tweede plaats omdat het tijdelijk gebruik van een niet-reguliere plek een extra verhuisbeweging met zich meebrengt voor betrokkenen. Waar in 2022 vooral gemeenten in het westelijke deel van Nederland gebruik maakten van noodoplossingen, zijn er in 2024 en 2025 ook gemeenten in het midden en oostelijk deel van Nederland bij gekomen. De stijging sluit aan bij de druk die vrouwenopvang organisaties in de opvang tijdens piekperioden ervaren. Daarnaast is het gebruik ook beter in beeld gekomen in deze rapportage. Personen die op een noodoplossingen (niet zijnde noodbedden) opgevangen worden binnen de muren van de opvanglocaties, zijn hier nu ook in meegeteld. Voor 1 gemeente gold dat dit een tijdelijk situatie betrof wegens een verbouwing.

Respons
2024: 80% (n=28)
2025: 80% (n=28)

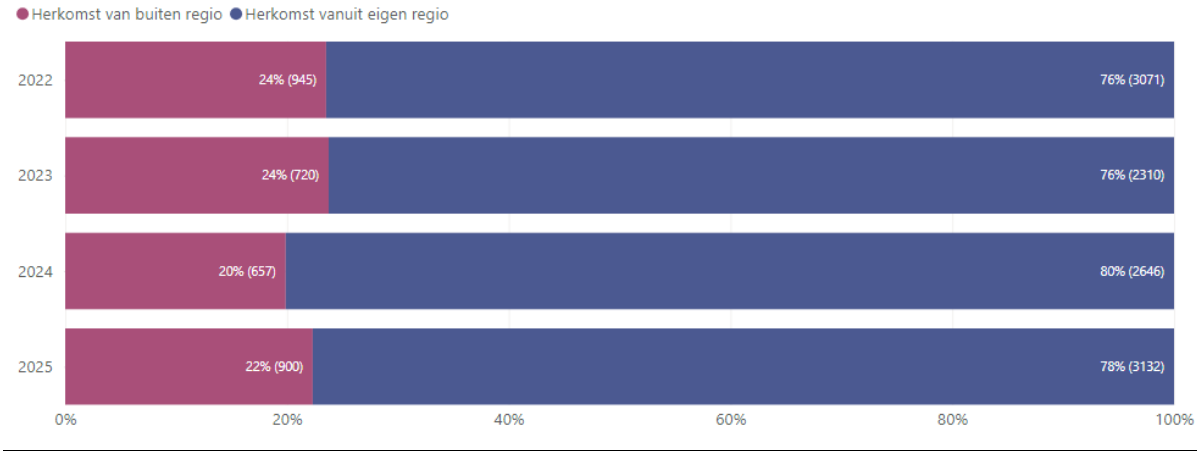
6. Bovenregionale opvang

Wat is bovenregionale opvang en hoe werkt het?

Soms is het voor een cliënt niet veilig genoeg om in de eigen regio opgevangen te worden. Vrouwenopvang organisaties en centrumgemeenten werken als een landelijk dekkend netwerk van veilige opvang samen[15] en vangen 'elkaars' cliënten uit solidariteit op. Dit noemen we bovenregionale opvang. De monitor bevat beperkte informatie over de herkomst van de opgevangen personen. Per centrumgemeente is bekend hoeveel van de opgevangen personen uit de eigen centrumgemeente komen en hoeveel er afkomstig zijn uit andere delen van Nederland[16].

Landelijke cijfers

Van 28 centrumgemeenten is het aantal bovenregionale cliënten bekend. In deze 28 centrumgemeenten zijn in totaal 900 personen bovenregionaal opgevangen. Gemiddeld is 22,5% van de cliënten in een opvanglocatie afkomstig uit een andere regio. [17]

[15] Volgens het 'Beleidskader bovenregionale plaatsingen in de vrouwenopvang' en met gebruik van het digitale platform 'Opvangatlas'.
[16] De monitor bevat geen gegevens op persoonsniveau. De herkomstgemeente van opgevangen personen is niet te herleiden. En andersom is niet bekend hoeveel personen vanuit een specifieke gemeente elders in het land opgevangen worden.
[17] De bovenregionale opvang van de specialistische opvang valt hierbuiten.

Regionale verschillen

Tussen regio's zitten grote verschillen. Twee centrumgemeenten (in de randstad) vangen geen enkele cliënt op afkomstig uit een andere regio.[18] Tot enkele uitschieters boven de 50% cliënten afkomstig van een andere regio.

Nieuw in de Monitor Veilige Opvang is de uitvraag naar de herkomstgemeente. De ontvangende vrouwenopvang organisatie doet opgave van de gemeente van herkomst. Hierdoor ontstaat er een beeld van de stromen cliënten door Nederland. Ook geeft het een beeld over de verhouding tussen het aantal cliënten dat een centrumgemeente bovenregionaal opvangt èn plaatst.

De respons op dit onderdeel is te laag. Van de 900 geregistreerde bovenregionale cliënten is slechts van 500 cliënten bekend vanuit welke regio zij afkomstig zijn. Een algemeen beeld is daarom niet te geven.

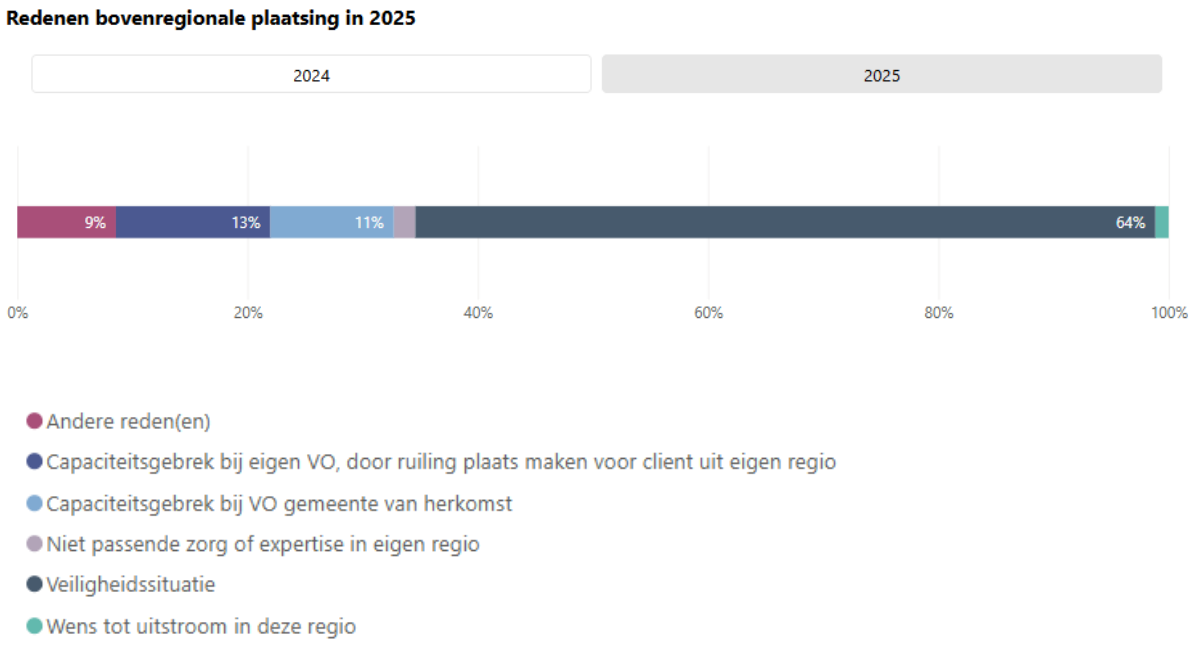
Oproep aan vrouwenopvang organisaties

Om de gewenste sturingsinformatie te genereren is de medewerking van alle, maar ook met name de grotere opvangorganisaties nodig. Valente en VNG verzoeken alle vrouwenopvang organisaties om de bovenregionale opvang en gemeente van herkomst in de komende monitor uitvragen in te voeren.

Redenen voor bovenregionale opvang

In 64% van de situaties worden personen in een andere regio opgevangen vanwege de veiligheidssituatie. Andere belangrijke reden is capaciteitsgebrek waardoor de vrouwenopvang organisatie een beroep doet op een andere vrouwenopvang, al dan niet door cliënten uit te ruilen.

[18] Dit betreft 3 gemeenten. Van 1 gemeente is bekend dat dit beleid is, van een andere gemeente is niet zeker of dit cijfer een correcte weergave is (betreffende gemeente geeft aan weldegelijk cliënten uit een andere stad op te vangen, maar mogelijk is dit geïnterpreteerd als ‘niet-bovenregionaal, er zou hier sprake kunnen zijn van een interpretatieverschil). Verder betreft het een gemeente die in de gemeente geen opvanglocatie heeft (en daarmee niet de mogelijkheid heeft om bovenregionaal op te vangen).

Algemeen beeld & bijzonderheden

Landelijk is het beeld over de periode 2022–2025 stabiel: gemiddeld is 22,5% van de opgevangen cliënten afkomstig uit een andere regio. Tussen regio's bestaan echter aanzienlijke verschillen. Waar in het vorige rapport (2022–2023) nog werd geconstateerd dat met name de geografische uitersten van Nederland bovengemiddeld veel bovenregionale cliënten opvingen, wordt dit beeld niet bevestigd door de gegevens over 2024 en 2025. Centrumgemeenten die eerder relatief veel bovenregionale opvang rapporteerden, doen dat nu minder, en omgekeerd.

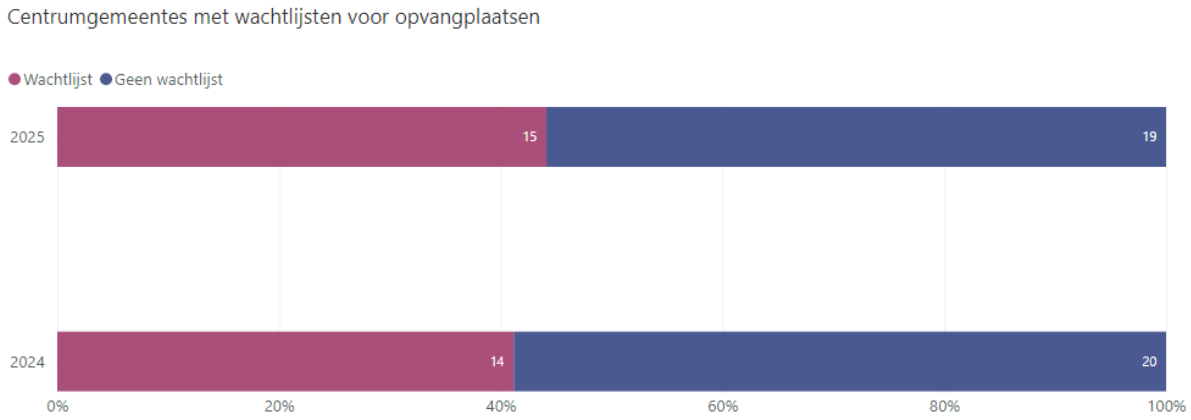
De huidige gegevens zijn nog onvoldoende om een representatief landelijk beeld van cliëntstromen tussen centrumgemeenten te schetsen. De beschikbare informatie laat wel zien dat ook centrumgemeenten die geen of weinig bovenregionale opvang bieden, cliënten in andere regio's plaatsen en dat cliënten uit gemeenten zonder eigen vrouwenopvang elders in het land worden opgevangen. Dit onderstreept het belang van bovenregionale samenwerking en een completere registratie om de cliëntstromen beter in kaart te brengen. VNG en Valente roepen alle gemeenten op verantwoordelijkheid te nemen voor bovenregionale opvang.

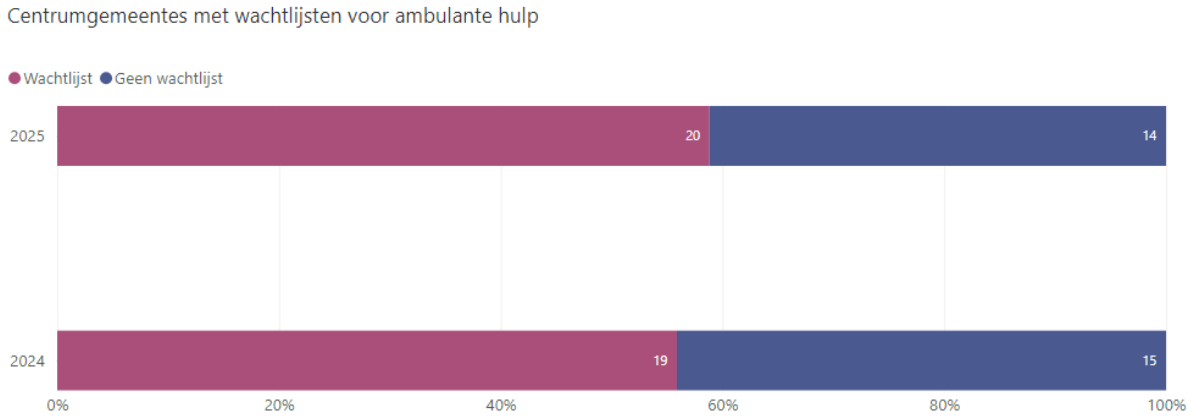
7. Wachtlijsten

Respons
2024: 97% (n=34)
2025: 97% (n=34)

Wachtlijsten voor instroom

In 42% (n=15) van de centrumgemeenten wordt een wachtlijst gehanteerd voor opvangplaatsen[19]. In deze rapportage wordt ook in kaart gebracht hoeveel gemeenten een wachtlijst hebben voor ambulante hulp vanuit de VO. In 57% (n=20) van de centrumgemeenten wordt een wachtlijst gehanteerd voor ambulante hulp. Bij slechts een fractie van die centrumgemeenten is het aantal wachtenden en de gemiddelde wachttijd in dagen ingevuld. Hier is geen betrouwbaar landelijk beeld uit te halen.

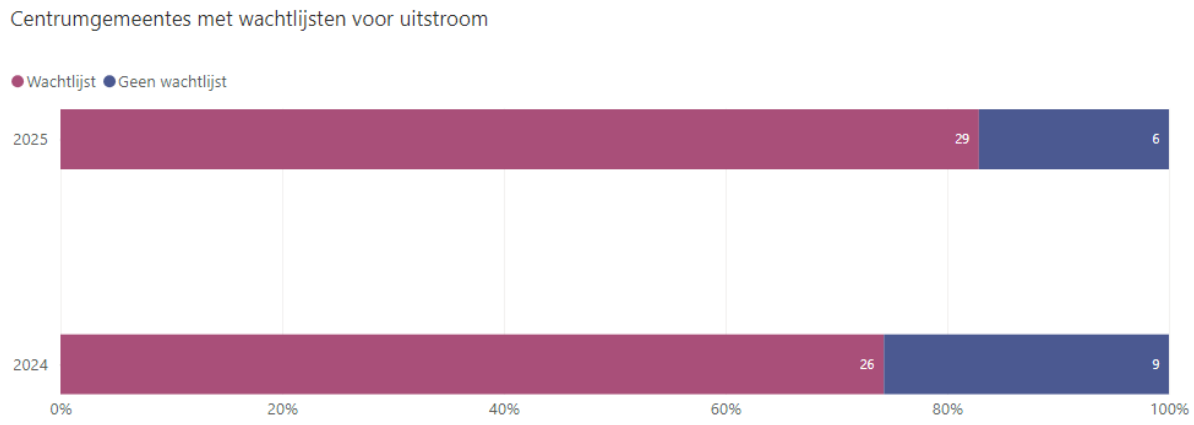

[19] Elke wachtlijst is het (onwenselijke) gevolg van het gevolg van een tekort aan opvangplekken. Het proces hiervoor behoeft uitleg. Aan de hand van een intake, analyse en risicoscreening wordt per cliënt(systeem) bepaald of ambulante hulp toereikend is om te komen tot duurzame veiligheid. In verreweg de meeste gevallen is ambulante hulp de aangewezen vorm van hulp. Is er opvang noodzakelijk, dan wordt eveneens bepaald of er zo'n acute noodsituatie is dat er een noodbedplaatsing noodzakelijk is om ernstig en acuut geweld te vermijden, of dat het naar verwachting 'veilig genoeg' is om te wachten tot er een opvangplek beschikbaar is.

Wachtlijsten voor uitstroom

In de praktijk verblijven cliënten langer in de opvang dan nodig is (vanwege veiligheid). Zij houden een plek 'bezet' omdat zij wachten op uitstroom naar een zelfstandige woning of doorstroom naar een andere hulpvorm. Nieuw in de monitor is de uitvraag over deze periode. In 2024 en in 2025 hebben resp. 74% en 83% van de centrumgemeenten een wachtlijst voor uitstroom.

20

Bijzonderheden:

- Vijf van de zes centrumgemeenten die aangeven geen wachtlijst voor uitstroom te hebben, hebben ook geen of weinig plaatsingen op niet reguliere opvangplaatsen zoals hotels of vakantieparken;
- Drie centrumgemeenten die in de buurt van of boven de richtlijn zitten qua opvangcapaciteit[21] hebben geen wachtlijst voor uitstroom.

In deze monitor wordt geen verklaring gegeven van deze correlaties. Zowel in 2024 als in 2025 zijn van drie centrumgemeenten gegevens beschikbaar over het aantal verblijfsdagen waarop cliënten een bed bezet hielden terwijl zij wachtten op uitstroom. Voor twee van deze drie centrumgemeenten zijn gegevens beschikbaar over zowel 2024 als 2025.

[20] Het totaal komt uit op 35 centrumgemeenten. Dit komt doordat Rotterdam twee aanbieders van vrouwenopvang heeft, die in dit geval andere antwoorden hebben gegeven en daardoor twee keer meetelt.

[21] Van het Verdrag van Istanbul

In 2024 werden in de drie centrumgemeenten in totaal 10.377 verblijfsdagen geregistreerd als 'wachtend'. In 2025 was dit 9.802 wachtende verblijfsdagen. Het aandeel wachtende verblijfsdagen ten opzichte van het totale aantal verblijfsdagen varieerde tussen 4% en 42%, met een gemiddelde van 25%. In 2025 was het een vergelijkbaar beeld.

Algemeen beeld & bijzonderheden

Vrijwel alle vrouwenopvang organisaties ervaren in de praktijk druk op de (beschikbaarheid van de) opvang. Een wachtlijst voorafgaand aan de opvang of ambulante begeleiding is, net als hotelplaatsingen, onwenselijk; bij acute en ernstige onveiligheid is snel handelen nodig. Vanuit dat perspectief geven enkel gemeenten en/of vrouwenopvang organisaties expliciet aan niet te doen aan wachtlijsten en altijd in te zetten voor een (nood)oplossing bij crisissituaties. In het keurmerk ‘veiligheid in de vrouwenopvang’ is omwille van de onwenselijkheid vastgelegd dat wachtlijsten niet gehanteerd worden, eveneens is opvang onder WMO een wettelijke verplichting voor gemeenten.

Gezien de grote hoeveelheid centrumgemeenten waar opvangorganisaties een wachtlijst voor uitstroom ervaren, kan het aantal verblijfsdagen die al ‘wachtend’ worden doorgebracht wel eens flink hoog liggen. Gebaseerd op de beperkte gegevens is in het gunstigste scenario 6,5%[22] van de verblijfsdagen niet nodig als uitstroom soepel verloopt. Op landelijk niveau zou dit voor 2025 neerkomen op 45.000 verblijfsdagen[23]. Dat is zoveel als de hele vrouwenopvang in een middelgrote stad het hele jaar lang.

[22] Gemiddelde van laagste waarden over 2024 en 2025.
[23] Deze berekening is eenvoudig gehouden; uitgegaan is van 6,5% over alle opvangorganisaties in Nederland.

Respons AWARE	*Respons sl.device*
2024: 71% (n=25)	2024: 6% (n=2)
2025: 71% (n=25)	2025: 14% (n=5)

8. AWARE en slachtoffer device

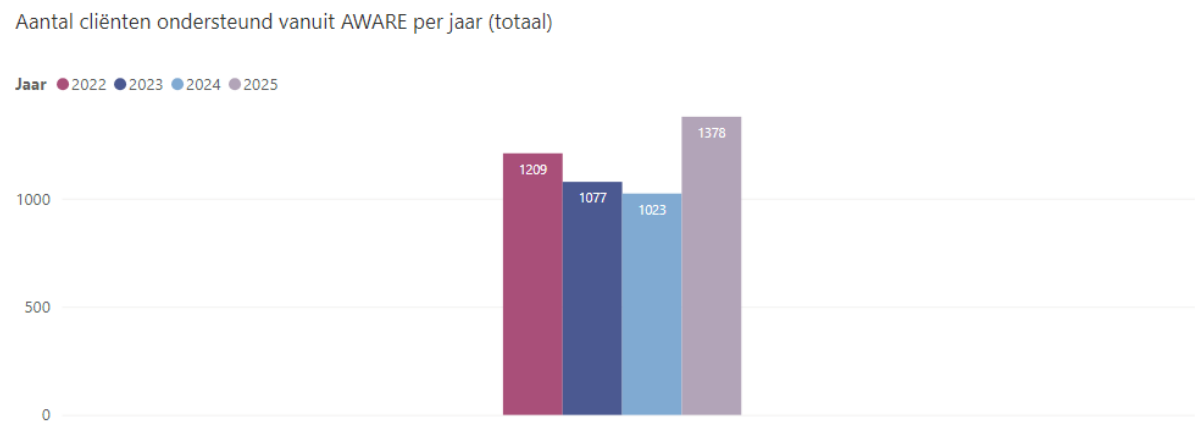
Wat is AWARE en slachtoffer device

AWARE en slachtoffer device zijn methoden om slachtoffers van ex-partnergeweld te beschermen. In beide gevallen is het een combinatie van techniek en hulpverlening. De slachtoffers verblijven over het algemeen niet in een veilige opvang maar wonen gewoon thuis of verblijven in een ambulante woning van de vrouwenopvang organisatie. Bij AWARE heeft het slachtoffer een draagbare noodknop, waarmee zij de politie kunnen alarmeren. Bij slachtoffer device heeft het slachtoffer een klein apparaatje met gps, dat gekoppeld is aan de elektronische enkelband van de verdachte of veroordeelde. Het apparaat waarschuwt de reclassering zodra verdachte en slachtoffer dicht bij elkaar komen. Het slachtoffer wordt dan gebeld en kan maatregelen nemen om veilig te blijven. Er zit ook een noodknop op het apparaat waarmee het slachtoffer direct de politie kan bellen.

In nagenoeg alle centrumgemeenten wordt AWARE uitgevoerd. Slachtoffer device is in 2022 gestart met een pilot en wordt momenteel/ in de komende jaren landelijk uitgerold.

Landelijke cijfers AWARE

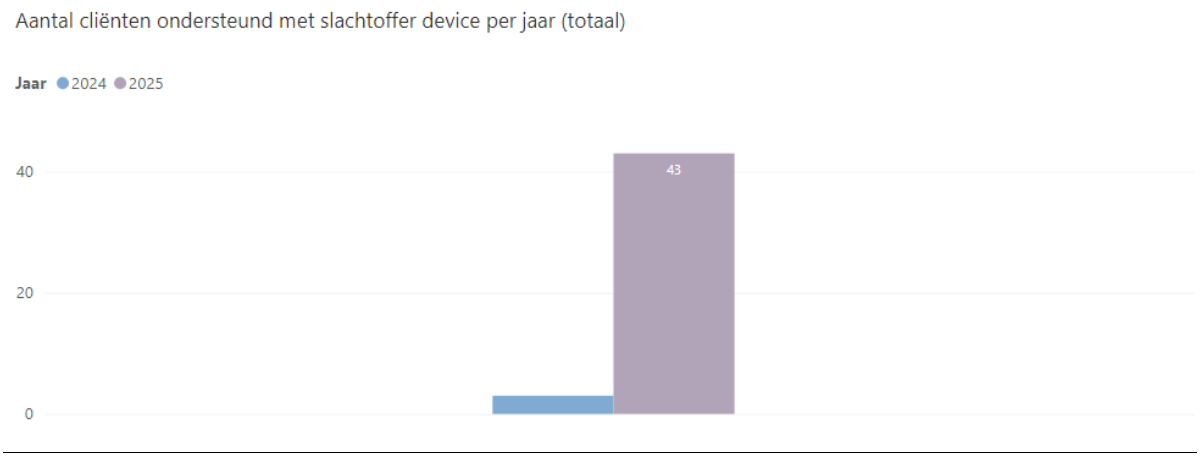
Het aantal cliënten dat AWARE begeleidingstrajecten ontving, lijkt in 2025 te zijn gestegen (zie onderstaande grafiek). Echter, de stijging is grotendeels te verklaren door het feit dat vanaf 2024 de AWARE begeleiding van kinderen ook opgegeven wordt. Het aantal volwassen cliënten dat AWARE begeleiding kreeg, was in 2024 en 2025 resp. 1005 en 1104. Het landelijk meerjarenbeeld laat daarmee een vrij stabiele inzet van AWARE zien.

NB. In deze grafiek zijn in 2022 en 2023 enkel volwassen cliënten geteld. In 2024 en 2025 tellen ook kinderen mee.

Landelijke cijfers slachtoffer device

Per 2024 wordt de inzet van slachtoffer devices in de monitor geregistreerd[24]. In vijf centrumgemeenten zijn in totaal 43 cliënten begeleid met het slachtoffer device. Het slachtoffer device werd in 2025 aangeboden in de volgende centrumgemeenten: Emmen, Groningen, Leeuwarden, Rotterdam en Tilburg.

[24] Dit betreffen cijfers die vrouwenopvang organisaties hierover registreren. Deze kunnen afwijken van cijfers van de Reclassering over een bepaald jaar (bijvoorbeeld als gevolg van verschillen in registratie of moment of wijze van uitvraag).

9. Landelijke specialistische opvang

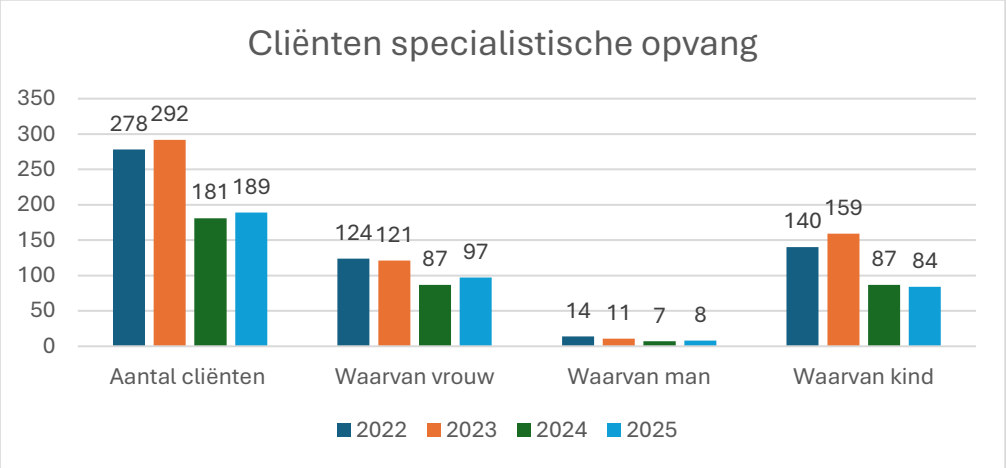
Voorgaande hoofdstukken bevatten gegevens van zogenaamde ‘reguliere’ veilige opvang. Ons land kent ook ‘specialistische opvang’. Landelijke specialistische opvang is er voor personen die te maken hebben met specifieke, minder voorkomende geweldsvormen of een complexe hulpvraag[25]. Specialistische opvang is landelijk georganiseerd. Twee vrouwenopvang organisaties in Nederland bieden deze opvang: Sterk Huis in Goirle (kassier gemeente Tilburg) en Fier in Leeuwarden (kassier gemeente Groningen).

Aantal cliënten en opvangplaatsen

In 2024 ontvingen in totaal 181 personen specialistische opvang op 40 opvangplaatsen. In 2025 ontvingen in totaal 160 personen specialistische opvang op 40 opvangplaatsen. Dit is aanmerkelijk minder dan in 2022 en 2023 waarin resp. 273 en 292 personen specialistische opvang ontvingen, eveneens op 40 opvangplaatsen. Het aantal opvangplaatsen voor specialistische hulp is sinds de eerste meting in 2022 gelijk gebleven: 24 opvangplaatsen in Leeuwarden (Fier) en 16 opvangplaatsen in Tilburg (Sterk Huis). Het is mogelijk dat het verschil ligt in de toegenomen duur van de plaatsingen in de specialistische opvang. Daarover geeft deze monitor op dit moment geen uitsluitsel.

Het aantal opgevangen personen betreft afgeronde trajecten binnen het jaar en lopende trajecten die de jaargrens overschrijden. Eén cliënt kan dus over meerdere jaren meetellen.

[25] Hiermee wordt bedoeld: de hulpvraag of het trauma is zodanig complex dat meer deskundigheid nodig is dan de reguliere vrouwenopvang organisatie op dat moment kan bieden.

Meerjaren beeld aantal cliënten

Het totaal aantal cliënten dat gebruik maakt van specialistische opvang is in 2025 gedaald. Dit zou te maken kunnen hebben met een toename in verblijfsduur. Hierover geeft deze monitor op dit moment geen uitsluitsel.

Hulpvragen en ontwikkelingen

Ongeveer de helft van de cliënten die Fier opvangt en begeleidt, hebben te maken met eer-gerelateerd geweld. De andere helft heeft te maken met seksuele uitbuiting. Sterk Huis geeft aan dat de meeste cliënten te maken hebben met eergerelateerd geweld. Relatief gezien zijn er minder hulpvragen rondom andere vormen van mensenhandel dan seksuele uitbuiting.

Bijlage 1: Politieke en bestuurlijke context

Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling. Deze wordt gefinancierd vanuit de Decentralisatie Uitkering Vrouwenopvang (DUVO en SPUK) en aangevuld door middelen uit de Algemene Uitkering (AU), die zij ontvangen vanuit het Rijk. De gemeenten signaleren al langere tijd dat de huidige financieringsstructuur voor de aanpak geweld in afhankelijkheids-relaties, waaronder de vrouwenopvang, ontoereikend is. Dit knelpunt speelt niet alleen in de vrouwenopvang maar ook bij andere maatschappelijke thema's en organisaties zoals mensenhandel, het (Landelijk) Centrum Seksueel Geweld (CSG), het Landelijk Knooppunt Huwelijksdwang en Achterlating (LKHA)en de Veilig Thuis organisaties en de eigen gemeentelijke taak aanpak GIA. De middelen die via de DUVO beschikbaar worden gesteld, concurreren met andere prioriteiten binnen de brede aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. Gemeenten moeten hierdoor niet wenselijke prioriteiten stellen tussen verschillende doelgroepen.

Gemeenten hebben verschillende benaderingen om de wettelijke en maatschappelijke opgave te verwezenlijken, afhankelijk van hun specifieke omstandigheden en beschikbare middelen. Het aantal veilige opvangplaatsen per inwoner is niet per definitie een afspiegeling van het totale aanbod van kwalitatieve en kwantitatieve ondersteuning binnen de brede aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling. Vanuit gemeentelijk perspectief is er grote behoefte het rapport in dit bredere perspectief te bezien: hoe zetten we in op preventie, hoe kunnen we om instroom in de opvang voorkomen en hoe kunnen we uitstroom bevorderen.

Er is een grote vraag naar opvangplaatsen. Gemeenten zien het opvangen van slachtoffers op niet-reguliere plekken, zoals vakantieparken niet als passende oplossing maar als noodoplossing. De druk op de opvang van slachtoffers wordt niet alleen veroorzaakt door een tekort aan opvangcapaciteit, maar ook door schaarste aan woningen, beperkte uitstroommogelijkheden, personeelskrapte en de behoefte aan verschillende vormen van ondersteuning. De uitdaging ligt niet uitsluitend in het uitbreiden van opvangplaatsen, maar in het versterken van de gehele keten van veiligheid, opvang, herstel en duurzame huisvesting.

Bijlage 2: Definities

Dit rapport hanteert de volgende afkortingen en definities (op alfabetische volgorde):

Capaciteit	Het totaal van noodbed-, crisisbed, en vervolg-capaciteit dat is bestemd voor de VO. Het gaat hierbij om het aantal unieke ruimtes die de VO-organisaties beschikbaar heeft om invulling te geven aan de vrouwenopvang en/of mannenopvang. Een ruimte is een kamer of appartement waar één of meer cliënten tegelijk kunnen verblijven (binnen één systeem).
Cliënten	Alle unieke cliënten die rechtmatige verblijfszorg hebben ontvangen in de organisatie binnen de geselecteerde periode.
Crisisopvang	Een opvangplaats waar een cliënt door de VO-organisatie geplaatst wordt met als doel het organiseren van directe veiligheid, analyse van de problematiek, stabilisatie en het bepalen en initiëren van een gewenst vervolgtraject. De verblijfsduur op een crisisbed bedraagt maximaal 16 weken.
Niet reguliere bedden	Bedden die worden ingezet voor personen die acuut een veilige opvangplaats nodig hebben, terwijl alle noodopvangplaatsen vol zijn. Voorbeelden van niet reguliere bedden zijn hotels, vakantieparken of ‘een bed erbij’ in een ruimte die niet is toegerust als slaapverblijf.
Noodopvang	Een opvangplaats binnen een VO-organisatie waar een cliënt in een acute onveilige situatie 24 uur per dag geplaatst kan worden. Zowel plaatsing door de VO-organisatie als door externe partijen is mogelijk. Een cliënt kan 1 tot 3 dagen (gebaseerd op het huidige beleidskader) verblijven op een noodbed, om zo laagdrempelige toegang tot de VO-organisatie en veiligheid te garanderen.
Vervolgopvang	Een vervolgbed is een opvangplaats binnen een VO-organisatie, niet zijnde een noodbed of crisisbed.
VO	Vrouwenopvang
Veilige opvang	Opvang voor cliënten die vanuit veiligheidsoverwegingen verblijven op een noodbed, crisisbed of vervolgbed binnen een VO-organisatie, waarbij voorafgaand aan plaatsing, met uitzondering van plaatsing op een noodbed, de risicoscreening GIA is afgenomen door de VO-organisatie.

Bij de uitvraag van de gegevens aan de vrouwenopvang organisaties worden de volgende instructies gehanteerd (in volgorde van de hoofdstukken in dit rapport):

Cliënten Het totaal aantal cliënten in de VO-organisatie (per centrumgemeente)	Tel het aantal cliënten vrouwen 18+, mannen 18+, overig/ onbekend 18+, vrouwen 18-, mannen 18- en overig/ onbekend 18- dat rechtmatige verblijfszorg ontving in de reguliere opvang binnen het uitgevraagde jaar. De leeftijd per 1 januari van het uitgevraagde jaar is leidend voor het bepalen of er sprake is van 18+ of 18-. Als een persoon meerdere vormen van verblijfszorg heeft ontvangen, tel je deze persoon maar één keer.
Capaciteit De capaciteit uitgedrukt in beschikbare ruimtes binnen de VO-opvang	De capaciteit uitgedrukt in, met de centrumgemeente afgesproken, aantal opvangplaatsen voor verblijfszorg. Onderstaande vragen gaan over de, met de centrumgemeente afgesproken, capaciteit om verblijfszorg te kunnen bieden binnen de vrouwenopvang en mannenopvang. Het gaat om het totaal van nood-, crisis- en vervolgopvangplaatsen, dat is bestemd voor vrouwenopvang en mannenopvang. Raadpleeg de inkoopafspraken met de centrumgemeente. In het geval van mannenopvang, kunnen het ook afspraken met het Rijk zijn. Indien binnen de afspraken onderscheid gemaakt wordt tussen nood-, crisis- en/of vervolgopvangplaatsen, graag specifieke aantallen invullen. Wordt er geen onderscheid gemaakt, graag de totale capaciteit opgeven bij 'geen onderscheid'. Een opvangplaats is een kamer of appartement waar één of meer cliënten tegelijk kunnen verblijven (binnen één systeem).
Verblijfsduur De gemiddelde verblijfsduur per type opvang	Onderstaande vragen gaan over alle cliënten die gerealiseerde verblijfszorg hebben ontvangen binnen het genoemde jaar in de vrouwenopvang en mannenopvang, waarbij gevraagd wordt om de gemiddelde verblijfsduur per 'type opvangplaats' te specificeren. Vermeld hier de gemiddelde verblijfsduur per type plaatsing vermeld in aantal dagen bij uitstroom. Het gaat hier om de verblijfsduur van het systeem van cliënten. Het kan dan ook gaan om een vrouw alleen, om een man, of om een combinatie met kinderen. Als deze type opvang niet van toepassing is, type dan 0 in.

Verblijfsdagen Aantal verblijfsdagen in de VO-opvang	Onderstaande vragen gaan over alle cliënten die gerealiseerde verblijfszorg hebben ontvangen binnen het genoemde jaar in de vrouwenopvang en mannenopvang. Tel het aantal dagen dat cliënten enige vorm van gerealiseerde verblijfszorg in de vrouwen- en mannenopvang heeft ontvangen in de organisatie binnen dit jaar. Ook kinderen die met moeder en/of vader in de opvang verblijven, dienen meegeteld te worden. Het betreft hier alle vormen van opvang van slachtoffers van huiselijk geweld.
Herkomst Het totaal aantal cliënten gespecificeerd naar herkomst regio	Onderstaande vragen gaan over alle cliënten die gerealiseerde verblijfszorg hebben ontvangen binnen het genoemde jaar in de vrouwenopvang en mannenopvang, waarbij gevraagd wordt om de herkomst van cliënten van binnen en buiten de eigen regio te specificeren. Tel het totaal aantal cliënten (zowel volwassenen als kinderen) dat binnen de VO-organisatie verblijfszorg (noodbedden, crisisbedden, vervolgbedden) heeft ontvangen en maak daarin een splitsing in aantal cliënten vanuit de eigen regio en aantal cliënten van buiten de regio.
Wachtlijst Wachtlijstinformatie binnen de VO-organisatie	Onderstaande vragen gaan over het wel of niet hebben van wachtlijsten binnen je organisatie. Als je organisatie wel wachtlijsten hanteert, dan gaan de vervolgvragen over het aantal cliënten dat op een wachtlijst heeft gestaan voordat opvang of ambulante hulp ingezet werd. Ook gaan de vragen over de gemiddelde duur van de wachttijd. Tel het aantal cliënten dat tijdens de gevraagde periode op een wachtlijst voor opvang stond. En tel het aantal cliënten dat op een wachtlijst stond voor ambulante hulp. Bij ambulante hulp wordt geen onderscheid gemaakt tussen cliënten die in de opvang of in de thuissituatie verbleven ten tijde van de wachtlijst. Vermeld vervolgens de gemiddelde wachttijd van de wachtenden in dagen bij afsluiting van de wachtlijst. Als er wel een wachtlijst is, maar de gegevens zijn onbekend of niet in te schatten zijn, vul dan 0 in.
AWARE en slachtoffer device Het aantal cliënten ondersteund met AWARE en slachtoffer device vanuit de VO-organisatie	Onderstaande vragen gaan over cliënten die gerealiseerde ondersteuning hebben ontvangen in het kader van AWARE of slachtoffer device binnen het genoemde jaar vanuit de VO-organisatie. Het gaat hierbij zowel om slachtoffers als plegers. Tel het aantal cliënten vrouwen 18+, mannen 18+, overig/ onbekend 18+, vrouwen 18-, mannen 18- en overig/ onbekend 18- dat ondersteuning ontving in de binnen het uitgevraagde jaar. De leeftijd per 1 januari van het uitgevraagde jaar is leidend voor het bepalen of er sprake is van 18+ of 18-.

Bijlage 3: Overzicht verhoudingscijfers cliënten tot aantal inwoners

Over 2024 en 2025 krijgt in Nederland gemiddeld 1 per 3.056[26] inwoners opvang bij huiselijk geweld in een vrouwenopvang locatie. Onderstaande tabel bevat informatie per centrumgemeente vrouwenopvang over de verhouding van het aantal inwoners en het aantal opgevangen cliënten (ongeacht of de cliënt afkomstig is uit die gemeente).

Centrumgemeenten vrouwenopvang / geweld in huiselijke kring	**Inwoneraantal van regio** (gemiddelde 2024-2025 totaal van centrumgemeenten en regiogemeenten)	**Gemiddeld aantal cliënten 2024-2025**	**Per hoeveel inwoners 1 cliënt die gebruik maakt van veilige opvang**
Alkmaar	529.354	140	3.781
Almere	447.133	165	2.717
Amersfoort	380.477	52	7.319
Amsterdam	1.141.160	433	2.664
Apeldoorn	544.828	119	4.605
Arnhem	745.817	230	3.347
Breda	729.735	130	5.756
Delft	300.278	69	4.353
Den Bosch	665.472	150	4.452
Den Haag	871.889	334	2.619
Den Helder	166.318	71	2.369
Dordrecht	359.715	57	6.313
Ede	311.423	81	3.861
Eindhoven	582.570	122	4.843
Emmen	500.449	160	3.225
Enschede	646.420	151	4.295
Gouda	248.958	116	2.147
Groningen	592.190	247	2.405
Haarlem	554.618	173	3.215
Heerlen	257.667	117	2.218
Helmond	222.334	0	0
Hilversum	252.520	65	3.926
Leeuwarden	662.261	154	4.309
Leiden	589.211	187	3.151
Maastricht	343.856	195	1.771
Nijmegen	545.409	157	3.475
Nissewaard	321.135	103	3.171

[26] Gerekend met totaal aantal inwoners gemiddeld 2024-2025

Rotterdam	966.841	537	1.800
Tilburg	472.999	166	2.868
Utrecht	998.432	419	2.384
Venlo	505.184	107	4.814
Vlaardingen	191.657	104	1.843
Vlissingen	390.257	217	1.803
Zaanstad	339.372	110	3.100
Zwolle	550.430	238	2.319
Gemiddelde	**17.928.359**	**5.869**	**3.056**

Bijlage 4: Overzicht verhoudingscijfers opvangplaatsen tot aantal inwoners en norm in Verdrag van Istanbul in 2025

Gemiddeld is er in Nederland 1 veilige opvangplaats per 17.511 inwoners. Onderstaande tabel bevat informatie per regio over de verhouding van het aantal inwoners (van de regio) tot het aantal veilige opvangplaatsen (kolom 4). Ook is per regio uitgerekend hoeveel deze verhouding afwijkt van de norm in het Verdrag van Istanbul, te weten 1 veilige opvangplaats per 10.000 inwoner (kolom 5).

Centrumgemeenten vrouwenopvang / geweld in huiselijke kring	**Inwoneraantal van regio 2025** (totaal van centrumgemeenten en regiogemeenten)	**Aantal opvangplaats in 2025**	**Per hoeveel inwoners 1 opvangplaats**	**Verhouding ten opzichte van Verdrag van Istanbul (1 opvangplaats per 10.000)**
Alkmaar	531.726	24	22.155	-54,9%
Almere[13]	450.778	23	19.599	-49,0%
Amersfoort	383.154	19	20.166	-50,4%
Amsterdam	1.144.235	87	13.152	-24,0%
Apeldoorn	547.527	18	30.418	-67,1%
Arnhem	748.538	18	41.585	-76,0%
Breda	732.985	30	24.433	-59,1%
Delft	302.028	11	27.457	-63,6%
Den Bosch	669.013	38	17.606	-43,2%
Den Haag	878.476	90	9.761	2,5%
Den Helder	166.562	11	15.142	-34,0%
Dordrecht	361.119	17	21.242	-52,9%
Ede	313.848	16	19.616	-49,0%
Eindhoven	585.779	19	30.830	-67,6%
Emmen	501.621	21	23.887	-58,1%
Enschede	649.109	28	23.182	-56,9%
Gouda	250.644	16	15.665	-36,2%
Groningen	595.045	41	14.513	-31,1%
Haarlem	558.369	29	19.254	-48,1%
Helmond	223.457	15	17.181	-41,8%
Heerlen	257.715	0	-	-
Hilversum	253.784	9	28.198	-64,5%
Leeuwarden	664.426	36	18.456	-45,8%
Leiden	592.747	24	24.698	-59,5%
Maastricht	344.416	29	11.876	-15,8%
Nijmegen	548.229	17	32.249	-69,0%
Nissewaard	322.458	26	12.402	-19,4%
Rotterdam	973.305	119	8.179	22,3%

Tilburg	475.903	21	22.662	-55,9%
Utrecht	1.005.250	58	17.332	-42,3%
Venlo	506.852	17	29.815	-66,5%
Vlaardingen	192.807	26	7.416	34,8%
Vlissingen	391.437	32	12.232	-18,2%
Zaanstad	341.411	19	17.969	-44,3%
Zwolle	553.738	25	22.150	-54,9%
Eindtotaal / gemiddelde	**18.018.491**	**1029**	**17.511**	**-42,9%**

NB. Bij bespreking van het rapport bleek dat de verdeling niet precies kloppend was. Er zijn twee plaatsen te weinig opgenomen voor de plaatsen Amsterdam en Groningen, en twee plaatsen te veel voor Vlaardingen. De 15 plekken in Heerlen zijn om onbekende reden niet opgenomen in de cijfers van de monitor, zo bleek ook na bespreking van het rapport. Dit is niet opnieuw verwerkt in de tabel.

Colofon

De Monitor Veilige Opvang 2024-2025 is tot stand gekomen door:

Branchevereniging Valente

Piet Mondriaanplein 25 | Postbus 830 | 033 461 50 29
3812 GZ Amersfoort | 3800 AV Amersfoort | info@valente.nl
https://www.valente.nl

Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG)

Nassaulaan 12 | Postbus 30435 | 070 373 83 93
2514 JS Den Haag | 2500 GK Den Haag | info@vng.nl
https://vng.nl

Mede mogelijk gemaakt door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS).

Dit rapport is geschreven door Mijke Caminada (Valente) en Arjan de Vries (Moviera).

Aan de totstandkoming van dit rapport werkten mee:
Sociaal Domein Fryslan
Gemeente Den Haag
Kadera
Sterk Huis
Fier!
Moviera

ICT: